

www.pwc.pl

Alert Regulacji Bankowych

Co nowego w Warszawie,
Brukseli i Bazylei –
zmiany regulacyjne w okresie
od 1 lutego 2019 r. do
30 kwietnia 2019 r.

Warszawa, Czerwiec 2019 r.

Spis treści

Polska.....	6
Komisja Finansów Publicznych przyjęła prezydencki projekt ustawy o wsparciu kredytobiorców	6
Ministerstwo finansów przedstawiło projekt Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego	7
Powstał „Pierwszy Bank BFG”	10
Znaczące zmiany w sposobie emisji obligacji wprowadzone ustawą o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku	11
Ministerstwo Finansów określiło szczegółowe warunki, które musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz emitencji papierów wartościowych	12
Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmienia wartość transakcji, która pozwala zaklasyfikować klienta jako klienta profesjonalnego	13
Ministerstwo Finansów planuje zwiększyć ochronę klientów przy nabywaniu i zbywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa	13
Projekt rozporządzenia określającego listę dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego	14
Zmiany w krajowych przepisach w związku z rozporządzeniem unijnym w sprawie sekurytyzacji	15
Praktyczne konsekwencje dla banków stosowania Ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa	16
Ustawa o zasadach prowadzenia działalności przez niektóre podmioty rynku finansowego ze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Gibraltaru w związku z wystąpieniem z Unii Europejskiej	17
Projekt ustawy o szczególnej odpowiedzialności odszkodowawczej podmiotu dominującego	17
Pojawił się długo oczekiwany projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie progów materialności dla definicji niewykonania zobowiązania	18
Projekt zmian do rozporządzenia w sprawie rozliczeń z bankami z tytułu przejściowego wykupienia ze środków budżetu państwa odsetek od kredytów mieszkaniowych	18
Zmiany do rozporządzenia w sprawie informacji niezbędnych do opracowania, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji	19
Projekt rozporządzenia w sprawie przekazywania do BFG informacji niezbędnych do wykonywania zadań	19
Rozporządzenie w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru bankowego	20
Projekty rozporządzeń w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, wymaganych dla dostawców świadczących usługę inicjowania transakcji płatniczej (PIS) oraz dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku (AIS only)	21
Komisja Nadzoru Finansowego uaktualnia zasady ograniczania ryzyka inwestycji banków zawarte w Rekomendacji B	22
Zmiany w metodyce BION dla banków na 2019 rok	23
Stanowisko Urzędu KNF w sprawie dopuszczalności zmiany ceny w wezwaniu	24
Podejście UKNF do definicji usługi oferowania instrumentów finansowych	24

Sprawozdanie z działalności Rzecznika Finansowego w 2018 r.	26
Plany finansowe krajowych banków komercyjnych na 2019 rok zakładają poprawę wyników finansowych w stosunku do 2018 r. o 11,4%.....	27
Sprawozdanie z działalności Komisji Nadzoru Finansowego w 2018 r.	28
Nowy statut UKNF	30
Europa.....	31
Komisja Europejska (European Commission).....	31
Parlament Europejski przyjął pakiet regulacji bankowych w zakresie wymogów ostrożnościowych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji	31
W Dzienniku Urzędowym KE opublikowano rozporządzenie w odniesieniu do minimalnego pokrycia strat z tytułu ekspozycji nieobsługiwanych, zmieniające rozporządzenie CRR	33
Od marca obowiązują regulacyjne standardy techniczne określające kryteria oceny wpływu upadłości danej instytucji na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania.....	33
Komisja Europejska doprecyzowuje wymogi dla prospektu emisyjnego	34
Komisja Europejska daje zielone światło dla reformy rozporządzenia EMIR mającej na celu uproszczenie przepisów odnośnie instrumentów pochodnych	35
Porozumienie polityczne dotyczące wzmocnionego i bardziej zintegrowanego europejskiego systemu nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy	35
Już obowiązuje rozporządzenie określające zakres informacji przekazywanych w odniesieniu do usług płatniczych przez właściwe organy Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego zgodnie z dyrektywą PSD 2	36
Od kwietnia obowiązują regulacyjne standardy techniczne określające techniczne wymogi w zakresie opracowania, obsługi i prowadzenia elektronicznego centralnego rejestru w dziedzinie usług płatniczych i w zakresie dostępu do informacji w nim zawartych	37
Europejski Bank Centralny (ECB, European Central Bank).....	38
Europejski Bank Centralny opublikował wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzonych w istotnych systemowo bankach unijnych	38
Zasady dokonywania wycen na potrzeby procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji	38
Europejski Bank Centralny rozpocznie publikację nowej krótkoterminowej stopy procentowej (ESTER) już od października br.	39
EBA (European Banking Authority).....	40
Dokument konsultacyjny w sprawie wytycznych dotyczących technik ograniczania ryzyka kredytowego dla instytucji stosujących własne oszacowania LGD w ramach metody IRB.....	40
Finalne Wytyczne dotyczące downturn LGD.....	40
Projekt standardów technicznych w zakresie kalkulacji wymogów kapitałowych dla ekspozycji objętych sekurytyzacją	40
Konsultacje w zakresie zmian Wytycznych w sprawie zharmonizowanych definicji i formularzy dla celów planów finansowania instytucji kredytowych	41
Podręcznik wyceny na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji	41
Wpływ finalnego pakietu reform Bazylea III na kapitał i płynność banków unijnych	42
Zgodność banków europejskich z wymogami w zakresie płynności	42
Postępy w ujednolicaniu praktyk nadzorczych w ramach Unii Europejskiej	43

Raport na temat trendów konsumenckich 2018-2019.....	43
Wyjaśnienia EUNB do zagadnień I-III poruszonych w ramach Grupy Roboczej ds. API PSD2	44
Wyjaśnienia EUNB do zagadnień IV-VII poruszonych w ramach Grupy Roboczej ds. API PSD2	45
Zalecenia Europejskich Urzędów Nadzoru w zakresie zarządzania ryzykiem IT i cyberbezpieczeństwa	46
ESMA (European Securities and Markets Authority)	47
Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych opublikował informacje w sprawie progów, poniżej których prospekt emisyjny nie jest wymagany	47
Finalne wytyczne w zakresie ujawniania czynników ryzyka zgodnie z wymogami rozporządzenia w sprawie prospektów emisyjnych	47
ESMA przedstawiła wytyczne dotyczące rewizji zapisów EMIR w odniesieniu do obowiązku rozliczania transakcji.....	48
Europejskie Urzędy Nadzoru (ESAs) opublikowały końcowe zalecenia w związku ze zmianami wprowadzonymi do dokumentu zawierającego kluczowe informacje dla klienta (KID)	48
Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) wydał wskazówki techniczne odnośnie minimalnej ilości informacji o przejęciu, fuzji lub podziale przedsiębiorstwa	49
ESMA przedłużyła zakaz sprzedaży oraz dystrybucji opcji binarnych na następne 3 miesiące	49
ESMA wydała opinię w sprawie zasadności i proporcjonalności planowanej interwencji produktowej KNF dotyczącej opcji binarnych.....	49
Program prac Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w zakresie oceny ryzyka	50
Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) opublikował program prac w obszarze regulacji na 2019 rok	50
Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) określił priorytety na 2019 rok w zakresie konwergencji praktyk nadzorczych	51
Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych publikuje plan prac w obszarze nadzoru nad repozytoriami transakcji i agencjami ratingowymi na 2019 rok	52
Świat	54
Rada Stabilności Finansowej (FSB, Financial Stability Board)	54
Wpływ reform sektora finansowego na dostęp małych i średnich przedsiębiorstw do finansowania	54
Przegląd planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków	55
Komitet Bazylejski	56
Przegląd aktualnych praktyk w zakresie proporcjonalności regulacji i nadzoru nad bankami	56
Komitet Bazylejski proponuje podejście do mapowania ocen agencji ratingowych na wagi ryzyka w metodzie standardowej	57
Komitet Bazylejski rozpoczął konsultacje w zakresie ujednoliconej wersji standardów w zakresie regulacji i nadzoru nad bankami	57
Propozycje Komitetu Bazylejskiego w zakresie podejścia sektorowego dla bufora antycyklicznego	57
Raport na temat stopnia wdrożenia reformy bazylejskiej	58

***Projekt Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego
Ministerstwa Finansów przedstawiony do
konsultacji***

***Utworzenie Pierwszego Banku BFG (banku
pomostowego) i uzyskanie licencji bankowej KNF
dostarcza nowego narzędzia resolution dla BFG***

***Długo oczekiwany projekt rozporządzenia w
sprawie progów materialności dla definicji
niewykonania zobowiązania nie zaskakuje***

***Pomimo licznych zastrzeżeń środowisk
bankowych, Komisja Finansów Publicznych
zaakceptowała prezydencki projekt ustawy o
wspieraniu kredytobiorców***

***Znamy finalny kształt nowego pakietu regulacji w
zakresie wymogów ostrożnościowych (CRD V/CRR
2.0) – zmienione ramy dla ryzyka rynkowego
(FRTB) na razie tylko w obszarze raportowania***

***Rezygnacja z pierwotnie planowanych gwarancji i
zwolnień transgranicznych dla wymogów MREL w
przyjętym pakiecie zmian do przepisów w obszarze
restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji
(BRRD / SRMR)***

Komisja Finansów Publicznych przyjęła prezydencki projekt ustawy o wsparciu kredytobiorców

21 lutego 2019 r. odbyło się posiedzenie Komisji Finansów Publicznych dotyczące rozpatrzenia sprawozdania Podkomisji nadzwyczajnej w sprawie prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągali kredyty mieszkaniowe oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (druk nr 1863). W głosowaniu Komisja Finansów Publicznych przyjęła projekt ustawy (16 głosów za, nikt nie głosował przeciw, 10 głosów wstrzymujących się) pomimo licznych uwag zgłaszanych przez środowisko bankowe (Związek Banków Polskich, Konfederacja Lewiatan), które dotyczyły m.in.:

- Niezgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej (zwłaszcza w odniesieniu do zapisów dotyczących zwolnienia od wnoszenia opłat na Fundusz Konwersji niektórych podmiotów, które to zapisy mogą nosić w sobie znamiona pomocy publicznej);
- Wątpliwości prawnych związanych z konstytucyjnością podziału niewykorzystanych środków z Funduszu Konwersji;
- Ryzyka prawnego w sytuacji braku dobrowolności konwersji;
- Skrócenia okresu wnioskowania o konwersję do 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy (z uwagi na powstanie trudnej do wyceny w księgach finansowych banków długoterminowej opcji klienta);
- Usunięcia automatyzmu umorzenia znaczącej kwoty, w sytuacji, gdy dłużnik dokona spłaty 100 rat;
- Postulatu banków uznania wpłat banków na Fundusz konwersji za koszt uzyskania przychodu (w ramach poprawki dotyczącej ustawy o podatku dochodowym).

Powyższe postulaty środowiska bankowego nie zostały uwzględnione.

Na posła sprawozdawcę Komisja Finansów Publicznych wybrała posła Tadeusza Cymańskiego, który od początku pracował nad tym projektem.

Według informacji opublikowanych w Pulsie Biznesu (wydanie z 19 lutego 2019 r.) „13 lutego sześć central zagranicznych banków: Santander, kontrolujący Santander Bank Polska, Commerzbank, główny akcjonariusz mBanku, Millennium BCP, inwestor w Millennium Banku, Deutsche Bank, właściciel Deutsche Bank Polska, GE Capital, posiadacz resztki, jaka została po BPH oraz Raiffeisen Bank International, któremu w Polsce został portfel frankowy wysłały wspólne pismo m.in. do Hansa Tiemmermansa z informacją o przygotowywanych w Polsce regulacjach niezgodnych z unijnym prawem, prawem lokalnym, łamiącym zasady swobody przepływu kapitału i naruszającym prawa własności”. Ponadto wszystkie wymienione banki wysłały też „listy do najważniejszych instytucji rynku finansowego, pałacu prezydenckiego i głównych polityków z apelem o wstrzymanie prac nad ustawą szkodliwą dla sektora bankowego”. Według informatorów Pulsu Biznesu, niektóre banki podejmowały również próby zaangażowania w sprawę służb dyplomatycznych ze swoich państw macierzystych.

Na razie termin posiedzenia Sejmu, na którym będzie rozpatrywany projekt ustawy nie jest znany. Nie spełniły się jednak zapowiedzi, że ustawa będzie przyjęta do końca marca br. O aktualnym kształcie zapisów ustawy pisaliśmy w poprzednim wydaniu Alertu.

Więcej:

[Zapis przebiegu posiedzenia Komisji Finansów Publicznych](#)

[Przebieg procesu legislacyjnego](#)

Ministerstwo finansów przedstawiło projekt Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego

Dnia 28 lutego 2019 roku, na stronie Ministerstwa Finansów opublikowany został projekt Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego, której realizacja przewidziana jest na lata 2019-2023. Projekt został opracowany we współpracy z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju (EBOR).

Zgodnie z założeniami ministerstwa finansów Strategia Rozwoju Rynku Kapitałowego to kompleksowy projekt, który powstał na potrzeby i przy udziale uczestników polskiego rynku finansowego. Głównym celem dokumentu jest poprawa dostępu do finansowania polskich przedsiębiorstw poprzez obniżenie kosztu pozyskania kapitału w gospodarce krajowej. Strategia opiera się na fundamentalnych zasadach:

- wzmacnianiu zaufania do rynku,
- ochronie inwestorów indywidualnych,
- zapewnieniu stabilności otoczenia regulacyjnego,
- wykorzystaniu nowoczesnych i konkurencyjnych technologii.

W dokumencie zaproponowano szereg działań ukierunkowanych na eliminację głównych barier dla rozwoju rynku kapitałowego w Polsce. Wśród ważniejszych propozycji znalazły się m.in:

• Zachęty podatkowe dla emitentów:

- zwolnienie z podatku u źródła odsetek należnych z tytułu euroobligacji dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych lub wielostronnych platformach obrotu (ASO) w Unii Europejskiej oraz wyeliminowanie barier dotyczących obowiązku przedstawiania certyfikatów rezydencji dla każdego posiadacza obligacji;
- wprowadzenie jasnych, wystandaryzowanych i prostych reguł dotyczących odliczeń podatkowych wszystkich kosztów IPO do wysokości 125 proc. poniesionych kosztów, w tym opłat sądowych, notarialnych, giełdowych i innych, które w obecnym stanie prawnym nie podlegają odliczeniu; ulga podatkowa ma być połączona z maksymalnymi pułapami kosztów podlegających odliczeniu w celu uniknięcia sztucznego zawyżania kosztów doradztwa;
- zwolnienie zysków ze sprzedaży akcji pracowniczych z podatku od zysków kapitałowych do określonej wysokości pod warunkiem, że akcje będą sprzedane dopiero po upływie wymaganego minimalnego okresu od ich przyznania; zwolnienie z podatku od zysków kapitałowych byłoby dopuszczalne jedynie wtedy, gdy pracownik pozostaje w spółce, z zastrzeżeniem pewnych wyjątków (np. śmierci bądź innych przyczyn o charakterze medycznym);
- rozważana jest również możliwość wprowadzenia preferencji podatkowych dla obligacji rozwojowych.

• Zachęty podatkowe dla inwestorów:

- obniżenie opodatkowania zysków z dywidend długoterminowych (od inwestycji kapitałowych utrzymywanych przez dłużej niż 36 miesięcy) z poziomu 19% do 9% w celu przyciągnięcia lokalnych i zagranicznych inwestorów;
- wprowadzenie możliwości kompensacji strat finansowych poniesionych na jednych instrumentach finansowych zyskami z innych instrumentów finansowych (w szczególności w przypadku uczestnictwa w otwartych funduszach inwestycyjnych);
- zmiana sposobu opodatkowania odsetek od obligacji, by zapewnić inwestorom analogiczny poziom opodatkowania niezależnie czy obligacje zostały nabyte na rynku wtórnym lub pierwotnym.
- Zwolnienie z podatku środków otrzymywanych w wyniku transakcji repo, o ile zostały one przeprowadzone na rynku unijnym regulowanym lub ASO, rozliczone za pośrednictwem CCP i zakontraktowane w oparciu o standardy dla umów ramowych (Global Master Repurchase Agreement, GMRA).
- **Nadzór i reformy w zakresie regulacji:**
 - zapewnienie przewidywalnego i skutecznego nadzoru;
 - usprawnienie procesu legislacyjnego w zakresie rynku kapitałowego i unikanie *gold-platingu* – nadmiernie rygorystycznego implementowania regulacji unijnych, w tym powołanie grupy roboczej mającej na celu przegląd regulacji i ewentualne usuwanie nadmiarowych wymogów;
 - wdrożenie zasad i regulacji mających na celu ochronę inwestorów oraz rozwój rynku;
 - wprowadzenie jednolitej licencji bankowej polegającej na objęciu całej działalności inwestycyjnej banków (również w zakresie obrotu zorganizowanego) jednym zezwoleniem na prowadzenie działalności bankowej;
 - wprowadzanie obowiązku korzystania przez fundusze inwestycyjne z wyceny rynkowej obligacji korporacyjnych;
 - wprowadzenie przez KNF standaryzowanych i zautomatyzowanych procesów emisji.

Cele założone w projekcie według komunikatu Kancelarii Premiera Rady Ministrów to:

- Rozwój rynków publicznych i prywatnych – zwiększenie skali pozyskiwania kapitału w sferze pozarządowej;
- Zwiększanie płynności na rynku kapitałowym poprzez obniżenie kosztów transakcyjnych, podniesienie wielkości obrotów na rynku, obniżenie pośrednich i bezpośrednich kosztów oraz rozszerzenie oferty proponowanych instrumentów finansowych;
- Zwiększenie skali i poprawienie efektywności pośrednictwa na rynku pierwotnym i wtórnym dla polskich i międzynarodowych przedsiębiorstw oraz w dostarczaniu instrumentów pochodnych na polskim rynku kapitałowym;
- Zwiększenie udziału oszczędności w gospodarce mierzonych między innymi udziałem oszczędności prywatnych w PKB, zwiększenie liczby osób oszczędzających w IKE i IKZE;
- Bardziej efektywne procedury administracyjne – szybsze, efektywniejsze pod względem kosztów i czasu procedury (krótsze procesy zatwierdzania prospektów emisyjnych, zniesienie ograniczeń prawnych dotyczących automatyzacji oraz zwiększenie przejrzystości i spójności wydawanych decyzji).

Projekt Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego został przekazany do konsultacji zewnętrznych. Termin zgłaszania uwag upłynął 21 marca 2019 r.

Strategia zawiera wiele ważnych tez, które po przyjęciu mogą determinować rozwój rynku kapitałowego w Polsce na dalsze lata, a jej publikacja wzbudziła dużą dyskusję na rynku. Do Ministerstwa Finansów zgłoszono prawie 400 uwag (ponad 170 stron). Wiele uczestników konsultacji wskazuje na zapisy, które nie adresują realnych problemów, a mogą generować potencjalne negatywne konsekwencje. Projekt jest na etapie konsultacji międzyresortowych i według nieoficjalnych źródeł może stanąć na posiedzeniu Rady Ministrów już w lipcu br.

Projekt zawiera tezy, postulaty i rozwiązania budzące wątpliwości i wymagające dalszej dyskusji a jednocześnie nie adresuje pewnych ważnych problemów rynku kapitałowego w Polsce, w tym takie jak m.in.:

- Brak równowagi w określeniu celu rozwoju rynku kapitałowego: zbyt duży akcent postawiono na wzrost konkurencyjności rynku kapitałowego poprzez wykorzystywanie nowych technologii, przy niewystarczającym zaakcentowaniu kwestii zwiększenia finansowania z rynku kapitałowego potrzeb rozwojowych najbardziej dynamicznych i innowacyjnych średnich i małych przedsiębiorstw (MŚP); de facto do tej potrzeby finansowania MŚP i innowacyjnych przedsiębiorstw nawiązują cele zarysowane w pakiecie zmian legislacyjnych na poziomie UE tzw. Unii Rynków Kapitałowych (Capital Market Union, CMU), flagowego programu pro-rozwojowego, mającego zdywersyfikować finansowanie gospodarki i przesunięcie części finansowania na rynek kapitałowy;
- Wysokie koszty transakcyjne dotyczące np. domów maklerskich;
- Brak zaadresowania kwestii podnoszonej przez uczestników krajowych polskiej giełdy tj. łatwego dostępu do polskiej giełdy dla zagranicznych banków i firm inwestycyjnych, tzw. zdalnych członków, których udział w obrotach na rynku akcji GPW jest aktualnie nader wysoki i zaczynają oni dominować na GPW, co niesie konkretne konsekwencje;
- Wysokie koszty bezpośrednie i pośrednie regulacji i nadzoru rynku kapitałowego, osłabiające branżę firm inwestycyjnych w Polsce, nie zawsze adekwatne do realnych zagrożeń, potrzeb i problemów klientów, wielkości i specyfiki rynku i funkcjonujących na nim podmiotów. Wyzwaniem w tym kontekście jest m.in. zarówno słabość w prezentowaniu specyfiki i obronie interesów polskiego rynku kapitałowego na etapie tworzenia przepisów prawa w UE (słaba siła przebicia argumentów z tej części Europy – czy to w Parlamencie Europejskim czy w Radzie, nie mówiąc już o KE), a także tzw. „gold plating”, czyli nadmiarowe wdrażanie regulacji UE, bez wyważonego brania pod uwagę realiów krajowego rynku. W wielu obszarach występuje nadmierna regulacja obniżająca konkurencyjność polskich podmiotów – koszty utrzymywania rozbudowanych komórek zgodności, systemów zbierania danych, raportowania, etc. są dziś ważną pozycją w całości kosztów biur maklerskich i innych podmiotów rynku kapitałowego.

Więcej:

[Projekt Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego](#)

[Zestawienie uwag zgłaszanych przez uczestników rynku do projektu Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego](#)

[Stanowisko IDM do projektu Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego](#)

Powstał „Pierwszy Bank BFG”

Komisja Nadzoru Finansowego wydała pierwsze tego rodzaju zezwolenie na utworzenie przez BFG banku prowadzącego działalność w formie spółki akcyjnej. Bank ten, zarejestrowany w KRS 25 kwietnia br. z kapitałem zakładowym 275 milionów złotych, którego właścicielem jest w 100% BFG, będzie służył do restrukturyzacji banków w trudnej sytuacji jako tzw. instytucja pomostowa lub inaczej „bank pomostowy” (ang. *bridge bank*) stanowiąc jedno z narzędzi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (ang. *resolution*). Bank pomostowy został zdefiniowany w ustawie o BFG jako podmiot, którego jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest BFG, a został utworzony w celu przeniesienia na ten podmiot praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji, jego przedsiębiorstwa albo praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji w celu kontynuowania w całości lub części działalności prowadzonej przez podmiot w restrukturyzacji.

Bank pomostowy wykorzystuje się po to, aby zapewnić kontynuację wypełnienia funkcji krytycznych lub/i gdy celem jest ochrona stabilności finansowej, a znalezienie inwestora chętnego na przejęcie banku w restrukturyzacji jest niemożliwe. W ramach przymusowej restrukturyzacji BFG może ze środków funduszu przymusowej restrukturyzacji udzielać pożyczek lub gwarancji instytucji pomostowej.

Jak zostało wspomniane wyżej nabywcą praw majątkowych banku w restrukturyzacji, w zamian za przejęcie jego zobowiązań, jest właśnie utworzony w tym celu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny bank pomostowy. Cały proces „sprzedaży” praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji odbywa się na zasadach analogicznych jak w przypadku przejęcia przedsiębiorstwa.

Po ustabilizowaniu sytuacji w banku pomostowym, BFG powinien dążyć do zbycia akcji takiego banku albo inwestorowi strategicznemu albo poprzez giełdę. Alternatywnie BFG może dążyć do sprzedaży takiego banku poprzez instrument przejęcia przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo instytucji pomostowej, jego akcje albo udziały powinny być zbyte w okresie 2 lat od dnia rozpoczęcia działalności, przy czym Fundusz może przedłużyć ten termin na wniosek instytucji pomostowej lub z urzędu (o 1 rok), w przypadku gdy jest to konieczne ze względu na realizację zdefiniowanych w ustawie celów.

Działalność instytucji pomostowej podlega nadzorowi sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego w zakresie i na zasadach określonych w ustawie - Prawo bankowe (a w przypadku pomostowej firmy inwestycyjnej - ustawie o obrocie instrumentami finansowymi), o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Do banku pomostowego nie stosuje się części przepisów wiążących „standardowe” banki, w tym m.in. przepisów o uzyskaniu zezwolenia na rozpoczęcie działalności, w zakresie planów naprawy, sankcji, o kuratorze, zarządzie komisarycznym, likwidacji banków, działań w przypadku zagrożenia upadłością, a także części przepisów dotyczących zawieszenia działalności banku i upadłości banku.

Tego rodzaju banki pomostowe to standard od wielu dziesięcioleci w USA, gdzie Federalna Korporacja Ubezpieczenia Depozytów wykorzystuje je w procesie resolution.

W zarządzie Pierwszego Banku BFG zasiadają ludzie z doświadczeniem w restrukturyzacji instytucji finansowych, m.in. byli zarządcy komisaryczni SKOK-ów, a o jego powołaniu zdecydował zarząd BFG. Bankowy Fundusz Gwarancyjny (BFG) jest jedynym akcjonariuszem banku, a w radzie nadzorczej zasiadają przedstawiciele Funduszu. Powołanie tego banku było postulowane przez środowisko bankowe.

Znaczące zmiany w sposobie emisji obligacji wprowadzone ustawą o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku

Od 1 lipca 2019 r. wejdzie w życie większa część przepisów ustawy z 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. z 2018 r., poz. 2243). Nowe zastrzone przepisy zarówno w ustawie o obrocie jak i innych ustawach to reakcja na problemy ze spłatą wyemitowanych obligacji firmy GetBack (tzw. afera GetBack).

Nowelizacja wprowadza istotne zmiany w kilku ustawach i powoduje znaczące zmiany w sposobie emisji obligacji, obwarowane surowymi sankcjami, oraz nakłada nowe obowiązki informacyjne również po stronie emitentów, którzy w ostatnich latach emitowali dług. Celem przyświecającym ustawodawcy jest zwiększenie przejrzystości emisji obligacji oraz zapewnienie bezpieczeństwa emisji poprzez zaangażowanie dodatkowego wyspecjalizowanego podmiotu w postaci agenta emisji.

Kluczowe zmiany w ustawie o obligacjach, które zaczną obowiązywać od 1 lipca 2019 r. dotyczą m.in.:

- Braku możliwości emisji obligacji w formie dokumentu, obowiązkowa dematerializacja papierów wartościowych i obowiązek ich rejestracji w depozycie papierów wartościowych (w Polsce to Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. (KDPW) lub inna spółka realizująca czynności z tego zakresu). Ten wymóg obowiązywał tylko w przypadku emisji obligacji w trybie oferty publicznej, natomiast w przypadku tzw. emisji prywatnej odpowiednią ewidencję prowadził zwykle bank będący obligatariuszem. Rejestracja wszystkich obligacji podniesie koszty emisji, ponieważ wiązać się będzie z koniecznością uiszczenia opłaty za każdą serię emitowanych papierów wartościowych. Poza tym powstaje pytanie, na ile KDPW jest przygotowany operacyjnie na obsługę zwiększonej liczby podmiotów zobowiązanych do rejestracji emitowanych obligacji;
- Wprowadzenie do procesu emisji obligacji obligatoryjnej funkcji agenta emisji, którą będą mogły pełnić wyłącznie firmy inwestycyjne uprawnione do prowadzenia rachunków papierów wartościowych (np. domy maklerskie) albo banki powiernicze;
- Znowelizowane przepisy przewidują kary dla agentów emisji za nieprawidłowe wykonywanie obowiązków, m.in. karę grzywny do 2.000.000 zł za brak lub niewłaściwe wykonanie obowiązku przekazania informacji dotyczących obligacji lub emitenta w toku procedury rejestracji papierów wartościowych w przypadku, gdy dane te są istotne dla oceny dopuszczalności dokonania tej rejestracji. Sankcja ta może zostać nałożona zarówno na członków zarządu, jak i pełnomocników działających w imieniu emitenta lub agenta emisji. Skutkiem surowych sankcji może być małe zainteresowanie ze strony firm inwestycyjnych i banków w pełnieniu tej funkcji. Dotknąć to może zwłaszcza mniej renomowanych i bardziej ryzykownych emitentów (np. z kategorii MŚP), którzy mogą doświadczyć trudności w znalezieniu agenta emisji. Obsługą tego segmentu prawdopodobnie zajmą się mniejsze domy maklerskie za odpowiednio wysoką opłatą uwzględniającą premie za ryzyko prawne/sankcji;
- Emisje podlegać będą de facto podwójnemu nadzorowi: nadzorowi agenta emisji, który ma obowiązek weryfikacji zgodności z prawem emisji papierów wartościowych (co umożliwi rejestrację w KDPW) oraz nadzorowi KNF (organ mający dostęp do rejestru KDPW);
- Podwyższone ryzyko prawne, reputacji, sankcji może prowadzić do tego, że ze strony agentów emisji nastąpi wyraźna selekcja podmiotów, w stosunku do których bank lub dom maklerski zdecyduje się być agentem emisji. Na przykład biura maklerskie w bankach mogą raczej wchodzić w rolę agenta emisji dla podmiotów z własnej grupy kapitałowej (leasing, bank hipoteczny) bądź starannie wybranych dużych, renomowanych podmiotów polskiego rynku. Ponadto podwyższone ryzyko sankcji podniesie koszty usługi agenta, co znajdzie odzwierciedlenie w wynagrodzeniach agentów emisji;
- Wydłuży się czas przygotowania emisji - dotychczas emisje obligacji mogły być przeprowadzane dosyć szybko, często nawet bez pomocy prawników. Wejście w życie przepisów sprawi, że proces emisji będzie dłuższy oraz bardziej skomplikowany (m.in. z uwagi na konieczność włączenia zewnętrznego agenta

emisji). Ponadto znacząco wzrosną też koszty emisji: dotychczasowe koszty zostaną powiększone o wynagrodzenie agenta emisji oraz opłaty za rejestrację w KDPW.

Tak więc po 1 lipca 2019 roku obligacje mogą stać się droższym sposobem finansowania, w tym finansowania wewnątrz grup, ale jednocześnie bezpieczniejszym instrumentem inwestowania dla inwestorów.

Więcej:

[Ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem](#)

Ministerstwo Finansów określiło szczegółowe warunki, które musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz emitenci papierów wartościowych

W dniu 14 marca 2019 r. na stronie Rządowego Centrum Legislacji został opublikowany projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku.

Główne postanowienia projektu obejmują:

- Warunki dopuszczania akcji i obligacji do obrotu na rynku oficjalnych notowań (w tym obligacji zamiennych na akcje i obligacje z prawem pierwszeństwa) oraz kwitów depozytowych;
- Warunki zapewniania płynności obrotu (rozproszenia akcji);
- Warunki dopuszczania do obrotu obligacji i innych dłużnych papierów wartościowych, emitowanych przez Skarb Państwa, NBP, gminy, powiaty oraz województwa, związki tych jednostek, państwa członkowskie oraz jednostki władz regionalnych lub lokalnych tych państw, a także obligacje, o których mowa w art. 39p ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym;
- Sposób postępowania, w sytuacji, gdy papiery wartościowe dopuszczone do obrotu przestały spełniać warunki określone w rozporządzeniu.

Rozporządzenie dopuszcza możliwość określenia przez rynek regulowany bardziej restrykcyjnych warunków niż te, które określa rozporządzenie.

Projekt został skierowany do podpisu Ministra Finansów i będzie obowiązywał po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Więcej:

[Projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku](#)

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmienia wartość transakcji, która pozwala zaklasyfikować klienta jako klienta profesjonalnego

Na stronie Rządowego Centrum Legislacji w dniu 1 marca 2019 r. został opublikowany projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych z dnia 30 maja 2018 r. Celem proponowanych zmian jest właściwe odzwierciedlenie zapisów załącznika II dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2014/65/UE z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych (MIFID II).

Wśród proponowanych zmian uwagę zwracają m.in.:

- Nowe brzmienie § 5 ust. 1 pkt 1 obecnego rozporządzenia, według którego zostanie zmieniony wymóg, określający wartość transakcji, jaka powinna być zawarta przez klienta detalicznego, aby firma inwestycyjna mogła go zaklasyfikować jako klienta profesjonalnego. **Dotychczasowe sztywne kwotowe określenie wysokości transakcji (równowartość 50 000 euro) zastąpione zostanie przez pojęcie „transakcji o znacznej wartości na odpowiednim rynku, ze średnią częstotliwością, co najmniej 10 transakcji na kwartał w ciągu czterech ostatnich kwartałów”.** W ten sposób zostanie zapewniona zgodność z dyrektywą MiFID II;
- Wprowadzenie kryteriów, na podstawie których firma inwestycyjna określi „znaczłą wartość” oraz zobowiązanie do dokumentowania analiz, na podstawie których będzie określana „znaczna wartość”, co umożliwi kontrolę podejmowanych przez firmy inwestycyjne decyzji. Firmy inwestycyjne będą również zobowiązane do corocznego przeglądu i dokumentacji stosowanych kryteriów.

Zgodnie z założeniami projektu, rozporządzenie wejdzie w życie w terminie 14 dni od daty jego ogłoszenia. Natomiast firmy inwestycyjne prowadzące działalność na podstawie zezwolenia udzielonego przed dniem wejścia w życie, będą zobligowane do dostosowania swojej działalności do nowych przepisów w terminie 3 miesięcy od ich wejścia w życie. Do końca 2019 r. firmy inwestycyjne są zobowiązane dokonać pierwszego przeglądu kryteriów, które stanowią fundament określenia transakcji o znacznej wartości jak również ich wartości.

Więcej:

[Projekt rozporządzenia w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych](#)

Ministerstwo Finansów planuje zwiększyć ochronę klientów przy nabywaniu i zbywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa

Dnia 4 marca 2019 r. opublikowany został projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie postępowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów.

Główne postanowienia dokumentu obejmują m.in.:

- **Doprecyzowanie wymogów klasyfikacji klienta jako detalicznego lub profesjonalnego - aby uznać klienta za profesjonalnego, musi on udowodnić, że posiada wystarczającą wiedzę o rynku i instrumentach finansowych, doświadczenie w tym sektorze oraz świadomość ryzyka w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych; wśród kryteriów oceny należy brać pod uwagę m.in.: wartość portfela instrumentów finansowych oraz wartość zawieranych transakcji;**

- Zarządzanie konfliktami interesów - środki i procedury wykorzystane w celu zarządzania konfliktami interesów mają na celu zapewnienie niezależności podmiotom pośredniczącym w procesie zawierania umów, z uwzględnieniem zakresu ich działalności oraz możliwego ryzyka naruszenia interesów klientów;
- Wprowadzenie zmian w przepisach regulujących tryb i warunki prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszu oraz nieodpłatnego doradztwa inwestycyjnego - wprowadzono m.in obowiązki w zakresie oceny odpowiedzialności i adekwatności, mającej na celu ustalenie wiedzy, doświadczenia i świadomości ryzyka klienta zainteresowanego danym instrumentem lub usługą;
- Zwiększenie ochrony i świadomości klientów - podkreślenie wagi informacji o świadczeniach pieniężnych (np. opłatach i prowizjach) i niepieniężnych dotyczących danej usługi, które powinny być przekazywane klientom w sposób kompleksowy, dokładny i zrozumiały, przed rozpoczęciem danej usługi.

Regulacja jest obecnie na etapie opiniowania. Zgodnie z projektowanymi zapisami, rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Więcej:

[Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie postępowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów](#)

Projekt rozporządzenia określającego listę dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego

Dnia 30 kwietnia 2019 r. na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji opublikowano najnowszą wersję projektu rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego lub o zamiarze stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego. Wcześniejsza wersja opublikowana została 8 marca 2019r.

Co do zasady, lista informacji, które potencjalni nabywcy znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej muszą przedstawić w powiadomieniu o takiej transakcji, znajduje się w rozporządzeniu delegowanym Komisji UE 2017/1946 z dnia 11 lipca 2017 r. **Celem projektu rozporządzenia jest wskazanie dokumentów występujących w polskim prawie, które służą przekazaniu informacji wymaganych przez unijne rozporządzenie 2017/1946.**

Wśród dokumentów wskazywanych w projekcie rozporządzenia znalazły się m.in: wydruk aktualnych informacji z Krajowego Rejestru Sądowego, informacje z Krajowego Rejestru Karnego o skazaniu za przestępstwo (lub przestępstwo skarbowe) lub o postępowaniach umorzonych, informacje o niezaleganiu podatkowym lub o stanie zaległości od właściwych organów podatkowych oraz informacje od instytucji ubezpieczeń społecznych o niezaleganiu w opłacaniu składek lub o stanie zaległości.

Wersja z 30 kwietnia różni się od wcześniejszej w głównej mierze wprowadzeniem nowego postanowienia, w związku z którym zaświadczenia właściwych organów powinny zostać wydane nie wcześniej niż 3 dni przed dniem złożenia zawiadomienia. **Tak krótki termin na pozyskanie dokumentacji może okazać się znacznym utrudnieniem dla składających zawiadomienie.**

Regulacja jest obecnie na etapie opiniowania. Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Więcej:

[Projekt rozporządzenia w sprawie dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego lub o zamiarze stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego](#)

Zmiany w krajowych przepisach w związku z rozporządzeniem unijnym w sprawie sekurytyzacji

23 kwietnia 2019 r. Prezydent podpisał ustawę o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw tj. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym.

Wprowadzone zmiany mają na celu zapewnienie skutecznego wykonywania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, które obowiązują bezpośrednio w państwach członkowskich od 1 stycznia 2019 r.

Projektowane zmiany mają charakter głównie organizacyjno-porządkowy i obejmują przede wszystkim:

- Wskazanie Komisji Nadzoru Finansowego jako właściwego organu w zakresie nadzoru, przestrzegania i egzekwowania przepisów Rozporządzenia w zakresie sekurytyzacji;
- Uprawnienie KNF do przeprowadzania kontroli działalności podmiotów uczestniczących w procesach sekurytyzacji oraz ustanowienie zasad wykonywania tych czynności;
- Przyznanie KNF prawa do nakładania sankcji administracyjnych i publikacji informacji o nałożonych sankcjach na stronie www.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prowadzone od wielu miesięcy dyskusje wśród uczestników rynku (zarządzający aktywami, banki, etc.) na temat efektywności ww. Rozporządzenia PE i Rady w pobudzaniu rozwoju sekurytyzacji w UE, wskazują, że przyjęte przez UE przepisy w zakresie sekurytyzacji mogą okazać się trudne w spełnieniu i wcale nie muszą przyczynić się do rozwoju prostej, przejrzystej i standaryzowanej sekurytyzacji (STS) w UE. Uzyskanie preferencyjnych wag ryzyka dla sekurytyzacji STS jest złożonym i wieloetapowym procesem i stąd takie emisje mogą być utrudnione. Ilustracją tych wyzwań i wątpliwości są też debaty w parlamentach krajowych w tym zakresie np. w parlamencie UK (więcej: [Securitisation Regulations 2018: 13 Feb 2019: House of Commons](#)).

Więcej:

[Tekst ustawy z dnia 15 marca 2019 r. o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw](#)

Praktyczne konsekwencje dla banków stosowania Ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa

Ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (UKSC), która weszła w życie w dniu 28 sierpnia 2018 roku i która implementuje europejską dyrektywę NIS (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r.), wprowadzającą szczególne środki na rzecz zwiększenia poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium całej Unii Europejskiej, przynosi konkretne konsekwencje dla banków.

Komisja Nadzoru Finansowego, która w świetle ustawy została uznana za organ właściwy dla sektora bankowego i infrastruktury rynków finansowych, uznała wybrane (na ogół największe) banki za operatorów usługi kluczowej. Na banki, które na mocy indywidualnych decyzji KNF zostały uznane za operatora usługi kluczowej, nałożonych jest szereg obowiązków rozłożonych na 3 etapy (liczonych od dnia dostarczenia decyzji o uznaniu za operatora usługi kluczowej), z których najdłuższy wynosi 1 rok. I tak operator usługi kluczowej, zgodnie z art. 16 UKSC, realizuje swoje obowiązki ustawowe w 3 terminach:

- 3 miesiące – np. wyznaczenie osoby odpowiedzialnej za utrzymywanie kontaktów z podmiotami krajowego systemu cyberbezpieczeństwa, wprowadzenie systemu zarządzania bezpieczeństwem w systemie informacyjnym, powołanie wewnętrznych struktur odpowiedzialnych za cyberbezpieczeństwo lub zawarcie umowy z podmiotem świadczącym usługi z zakresu cyberbezpieczeństwa;
- 6 miesięcy – np. zbieranie informacji o zagrożeniach cyberbezpieczeństwa i podatnościach na incydenty systemu informacyjnego wykorzystywanego do świadczenia usługi kluczowej, wprowadzenie odpowiednich i proporcjonalnych do oszacowanego ryzyka środków technicznych i organizacyjnych, uwzględniających najnowszy stan wiedzy;
- 12 miesięcy – przeprowadzenie audytu bezpieczeństwa systemu informacyjnego wykorzystywanego do świadczenia usługi kluczowej.

Wiele z tych obowiązków banki realizują od lat w oparciu o inne przepisy oraz rekomendacje KNF (D, M), zatem wymogi ustawy nie powinny być zaskoczeniem, niemniej formalny wymóg audytu bezpieczeństwa systemu informacyjnego wykorzystywanego do świadczenia usługi kluczowej jest pewną nowością.

W ostatnich miesiącach wybrane banki otrzymują od KNF indywidualne pisma z decyzjami w tej sprawie i można przypuszczać, że do końca 2020 roku wszystkie będą musiały zrealizować wymogi określone UKSC.

Więcej:

[Ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa](#)

Ustawa o zasadach prowadzenia działalności przez niektóre podmioty rynku finansowego ze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Gibraltaru w związku z wystąpieniem z Unii Europejskiej

W dniu 28 marca 2019 r. Prezydent podpisał ustawę o zasadach prowadzenia działalności przez niektóre podmioty rynku finansowego w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (tzw. bezumowny Brexit).

Ustawa określa zasady prowadzenia działalności na terenie Polski przez niektóre podmioty rynku finansowego (banki, instytucje płatnicze, dostawców usług płatniczych, zakłady ubezpieczeń, fundusze inwestycyjne lub firmy inwestycyjne) w związku z bezumownym Brexitem.

W szczególności instytucje kredytowe z siedzibą w Wielkiej Brytanii lub na Gibraltarze będą mogły kontynuować wykonywanie umów kredytu zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy do czasu wygaśnięcia tych umów lub ukonstytuowania działalności poprzez uzyskanie zezwolenia na utworzenie banku krajowego lub oddziału banku zagranicznego, (możliwe jest też przeniesienie portfela kredytów na podmiot działający zgodnie z krajowymi przepisami prawa), jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

W szczególności instytucje kredytowe z siedzibą w Wielkiej Brytanii lub na Gibraltarze, po bezumownym Brexicie nie będą mogły na terenie Rzeczypospolitej Polskiej:

- Zawierać nowych umów kredytu;
- Przedłużać zawartych umów kredytu;
- Podwyższać kwot środków pieniężnych udostępnianych kredytobiorcy na podstawie zawartej umowy kredytu;
- Dokonywać zmian umów kredytu zwiększających poziom ryzyka obciążającego bank.

Ustawa wejdzie w życie z dniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy.

Więcej:

[Ustawa o zasadach prowadzenia działalności przez niektóre podmioty rynku finansowego ze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Gibraltaru w związku z wystąpieniem z Unii Europejskiej](#)

Projekt ustawy o szczególnej odpowiedzialności odszkodowawczej podmiotu dominującego

W biuletynie Informacji Publicznej Rady Ministrów ukazały się założenia do projektu ustawy o szczególnej odpowiedzialności odszkodowawczej podmiotu dominującego. Projekt stanowi realizację przyjętej przez Radę Ministrów Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju i zakłada wprowadzenie do polskiego systemu prawnego konstrukcji szczególnej odpowiedzialności deliktowej podmiotu dominującego wraz ze specjalnymi rozwiązaniami natury procesowej.

W założeniach przewiduje się wprowadzenie odpowiedzialności podmiotu dominującego za szkody powstałe w wyniku wykorzystania przez ten podmiot pozycji dominującej w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami oraz godzący w interesy spółki zależnej, jej wspólników, akcjonariuszy lub wierzycieli (z roszczeniem odszkodowawczym wobec podmiotu dominującego, oprócz samej spółki zależnej, będą mogli występować

również jej wierzyciele oraz wspólnicy (akcjonariusze) mniejszościowi). Zaproponowane mechanizmy mają na celu m.in. ochronę wierzycieli spółki zależnej, w szczególności w przypadku jej niewypłacalności oraz zapobieganie sytuacjom wykorzystywania przez podmiot dominujący stosunku dominacji nad spółką zależną, w tym np. przez transferowanie majątku ze spółki zależnej, niedokapitalizowanie, pomieszczenie sfer i majątków spółki zależnej i podmiotu dominującego.

Dotychczas w polskim systemie prawnym to spółka kapitałowa będąca własnością podmiotu dominującego, z racji odrębnej osobowości prawnej, samodzielnie ponosiła wobec wierzycieli odpowiedzialność za swoje zobowiązania, a nie podmiot dominujący, czyli faktyczny „sprawca” poszczególnych działań lub zaniechań.

Działanie w oparciu o sieć powiązań między spółkami, które w sposób pośredni lub bezpośredni należą do jednego właściciela (wspólnika/akcjonariusza większościowego) jest powszechnie stosowaną praktyką prowadzenia działalności w wysokorozwiniętych gospodarkach.

Więcej:

[Link do strony z założeniami projektu ustawy o szczególnej odpowiedzialności odszkodowawczej podmiotu dominującego](#)

Pojawił się długo oczekiwany projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie progów materialności dla definicji niewykonania zobowiązania

Na stronie Rządowego Centrum Legislacji opublikowano projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie poziomu istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego. Projekt ustanawia wartości progów materialności dla kwoty przeterminowanego zobowiązania kredytowego, służące identyfikacji niewykonania zobowiązania (defaultu), zgodnie z art. 178 CRR.

Propozycje znajdujące się w projekcie są zgodne z wartościami wyjściowymi rozporządzenia delegowanego oraz z podejściem przyjętym przez Europejski Bank Centralny (ECB) i wynoszą:

- W zakresie progu bezwzględnego ustalono próg 400 złotych dla ekspozycji detalicznych oraz 2000 złotych dla pozostałych ekspozycji;
- W zakresie progu względnego 1% łącznej kwoty wszystkich ekspozycji bilansowych wobec dłużnika.

Więcej:

[Projekt na stronie RCL](#)

Projekt zmian do rozporządzenia w sprawie rozliczeń z bankami z tytułu przejściowego wykupienia ze środków budżetu państwa odsetek od kredytów mieszkaniowych

Projektowane zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 2003 r. w sprawie rozliczeń z bankami z tytułu przejściowego wykupienia ze środków budżetu państwa odsetek od kredytów mieszkaniowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1154, z późn. zm.) dotyczą **zniesienia używania pieczęci we wzorach stanowiących załączniki, wprowadzając w zamian minimalny zakres danych do załączników**.

Rezygnacja z normatywnego obowiązku stosowania pieczęci w powyższych wzorach nie wyklucza możliwości ich dalszego stosowania.

Zmiany wejdą w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia i mają na celu dostosowanie obowiązujących przepisów do wymogów przyjętego w dniu 28 czerwca 2018 r. przez Radę Ministrów dokumentu rządowego pt. „Informacja dotycząca deregulacji obowiązku stosowania pieczęci/pieczętek przez obywateli i przedsiębiorców”.

Więcej:

[Projekt zmian do rozporządzenia w sprawie rozliczeń z bankami z tytułu przejściowego wykupienia ze środków budżetu państwa odsetek od kredytów mieszkaniowych](#)

Zmiany do rozporządzenia w sprawie informacji niezbędnych do opracowania, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji

20 marca 2019 r. Ministerstwo Finansów zaproponowało zmiany do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 maja 2017 r. w sprawie informacji niezbędnych do opracowania, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 1080).

Konieczność wprowadzenia zmian wynikała z uchylecia na poziomie europejskim obowiązującego dotychczas rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1066 i zastąpienia go rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1624 z dnia 23 października 2018 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do procedur i standardowych formularzy i szablonów stosowanych do przekazywania informacji do celów sporządzania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE.

Zmiany mają charakter porządkowy (zastąpienie dotychczasowych referencji do rozporządzenia 2016/1066, odwołaniem do rozporządzenia 2018/1624) oraz doprecyzowujący, np. zobligowano, aby Bankowy Fundusz Gwarancyjny określał we wniosku o przekazanie informacji również poziom ich konsolidacji oraz dodano możliwość pozyskiwania przez Fundusz informacji bezpośrednio od banku spółdzielczego lub kasy (dotychczas zrzeszone banki spółdzielcze przekazywały informacje do Funduszu za pośrednictwem banków zrzeszających, a kasy za pośrednictwem Kasy Krajowej).

Więcej:

[Projekt rozporządzenia Ministra Finansów](#)

Projekt rozporządzenia w sprawie przekazywania do BFG informacji niezbędnych do wykonywania zadań

W kwietniu br. na stronie Rządowego Centrum Legislacji opublikowano projekt Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowego zakresu, trybu i terminów przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacji innych niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędnych do wykonywania zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Projekt wraz z uzasadnieniem został zaktualizowany w maju 2019 r. w wyniku pierwszej rundy konsultacji.

Potrzeba wydania projektowanego rozporządzenia wynika z wejścia w życie ustawy z dnia 17 stycznia 2019 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw, w tym delegacji zawartej w art. 330 ust. 7.

Projektowane rozporządzenie uchyli obowiązujące dotychczas Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 22 lutego 2017 r. o tym samym tytule.

Projekt nie zmienia dotychczasowych obowiązków informacyjnych, utrzymując w szczególności zakres informacji, które mają być przekazywane przez banki i kasy, dotyczących środków gwarantowanych oraz funduszu ochrony środków gwarantowanych (w przypadku banków). Projekt w dużej mierze koncentruje się na trybie i kalendarzu przekazywanych informacji. Dodano w nim natomiast informacje, które mają być przekazywane przez banki i kasy przede wszystkim **w związku z określeniem zasad wyliczania składek, w tym informacje do wyliczania składek, przynależności do systemu ochrony instytucjonalnej, zamiarze wniesienia części składek w formie zobowiązań do zapłaty oraz informacje o nadzwyczajnym wsparciu ze środków publicznych.**

Pozostałe zmiany mają charakter porządkujący, np. wprowadzenie definicji zobowiązań kwalifikowalnych, zastąpienie odniesień do rozporządzenia 2016/1066, referencjami do rozporządzeniem 2018/1624, doprecyzowanie obowiązków dotyczących banków hipotecznych oraz kwestii technicznych dotyczących przekazywania informacji.

Przekazywane informacje posłużą BFG m.in. do opracowywania i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji, badania kondycji finansowej tych podmiotów oraz identyfikacji przesłanek do wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.

Więcej:

[Projekt Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowego zakresu, trybu i terminów przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacji innych niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędnych do wykonywania zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego](#)

[Link do procesu legislacyjnego](#)

Rozporządzenie w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru bankowego

W dniu 12 lutego 2019 r. weszło w życie Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 lutego 2019 r. w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru bankowego, które modyfikuje dotychczasowy sposób kalkulacji składek. Zmiany wynikają ze przekształcenia z dniem 1 stycznia 2019 r. Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego w państwową osobę prawną (zgodnie z ustawą z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku). Rozporządzenie uchyla dotychczas obowiązujące Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 2016 r. w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru bankowego.

Wśród wprowadzanych zmian znalazły się m.in.:

- Eliminacja dotychczasowego współczynnika korygującego (iloraz różnicy kosztów nadzoru w poprzednim roku kalendarzowym i wpłat na pokrycie kosztów nadzoru należnych za poprzedni rok kalendarzowy oraz sumy aktywów bilansowych wszystkich banków na ostatni dzień poprzedniego roku kalendarzowego);
- Uwzględnienie w kalkulacji składki również planowanych kosztów nadzoru - koszty nadzoru do pokrycia w danym roku kalendarzowym wyliczane będą jako różnica pomiędzy ujętymi w planie finansowym UKNF kosztami nadzoru bankowego i odsetkiem kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym a planowanymi i wykonanymi kosztami nadzoru w roku poprzednim;
- Zmiana terminów ogłaszania i uiszczania obowiązującej w danym roku kalendarzowym stawki i wysokości kosztów nadzoru do pokrycia na odpowiednio 15 luty i 15 marca danego roku kalendarzowego (dotychczas 30 września i 31 października).

Więcej:

[Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 lutego 2019 r. w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru bankowego](#)

Projekty rozporządzeń w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, wymaganych dla dostawców świadczących usługę inicjowania transakcji płatniczej (PIS) oraz dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku (AIS only)

W dniu 20 marca 2019 roku na stronach Rządowego Centrum Legislacyjnego pojawiły się Projekty Rozporządzeń z dnia 12 marca 2019 roku, które stanowią wykonanie upoważnień przewidzianych w art. 61b ust. 5 oraz 117a ust. 7 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych („UUP”). Powyższe artykuły upoważniają ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, z uwzględnieniem wytycznych wydanych w tym zakresie przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA). Powyższe uprawnienie jest związane bezpośrednio z implementacją Dyrektywy PSD2.

W projektach Rozporządzeń określono sposoby wyliczenia minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, do których posiadania zobowiązani są wnioskodawcy ubiegający się o zezwolenie KNF na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej oraz wnioskodawcy ubiegający się o uzyskanie wpisu do rejestru dostawców AIS only, w zakresie świadczenia usługi PIS, a także dostawcy PIS oraz AIS only.

Zgodnie z Rozporządzeniem dla dostawców PIS minimalna suma zabezpieczenia będzie wyliczana jako suma wartości czterech wskaźników: wartości wniosków o zwrot kwot, liczby inicjowanych transakcji płatniczych, rodzaju prowadzonej działalności oraz wartości inicjowanych transakcji płatniczych. Rozporządzenie dla dostawców AIS przewiduje natomiast wyliczanie minimalnej sumy zabezpieczeń na podstawie wartości otrzymanych wniosków o zwrot kwot, liczby dostępnych rachunków płatniczych, rodzaju prowadzonej działalności oraz liczby użytkowników.

Rozporządzenia uwzględniają w swoim brzmieniu wytyczne EBA dotyczące kryteriów określania wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub innej porównywalnej gwarancji.

Ponadto w uzasadnieniach obydwu projektów wskazano, że przyjęte w rozporządzeniach sposoby obliczeń, przewidujące uprzednie wyliczenie kwoty minimalnego wymaganego zabezpieczenia w euro, i dopiero późniejsze przeliczenia tak uzyskanej kwoty na złote, są uzasadnione chęcią zapewnienia spójności metod obliczeniowych poszczególnych wskaźników z wytycznymi EBA.

Więcej:

[Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy o usługach płatniczych](#)

[Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych](#)

Komisja Nadzoru Finansowego uaktualnia zasady ograniczania ryzyka inwestycji banków zawarte w Rekomendacji B

W dniu 26 marca 2019 r. Komisja Nadzoru Finansowego przyjęła znowelizowaną Rekomendację B dotyczącą ograniczenia ryzyka inwestycji banków. Dokument zastąpi obowiązującą od 2002 r. Rekomendację w zakresie ograniczania ryzyka inwestycji finansowych banków i będzie miał **zastosowanie do inwestycji banków dokonywanych na własny rachunek, w tym między innymi inwestycji w nieruchomości** (które nie były dotychczas objęte zakresem Rekomendacji B). Z zakresu Rekomendacji wyłączone zostaną natomiast:

- Działalność kredytowo-pożyczkowa (z wyłączeniem działalności o charakterze pożyczkowym, prowadzonej na rynku międzybankowym);
- Zaangażowania w instrumenty pochodne (ujęte w Rekomendacji A);
- Postanowienia dotyczące outsourcingu (częściowo pokryte w Rekomendacji M i D oraz w przepisach prawa bankowego);
- Zaangażowania banków spółdzielczych w kapitały banku zrzeszającego;
- Zaangażowania uczestników systemów ochrony w instrumenty systemu ochrony.

W Rekomendacji zamieszczono dobre praktyki dotyczące zarządzania ryzykiem inwestycji, w tym w obszarze:

- strategii i polityki inwestycyjnej,
- odpowiedzialności organów banku,
- organizacji procesu (rozdzielenie funkcji, kwalifikacje pracowników, szkolenia, systemy i procedury wewnętrzne),
- budowy i zarządzania portfelem inwestycyjnym (analizy, identyfikacji, realizacji, nadzorowania, oceny, monitorowania i raportowania).

Zmiany w Rekomendacji objęły uporządkowanie stosowanej terminologii oraz relacji pomiędzy pojęciami, w tym w szczególności pojęciami strategii inwestycyjnej i polityki inwestycyjnej. Rekomendacja doprecyzowuje również wymogi w zakresie zasad i mechanizmów monitorowania oraz raportowania prowadzonych inwestycji oraz wskazuje na potrzebę prowadzenia analiz stosowanych technik ograniczania ryzyka inwestycji.

W Rekomendacji wskazano również na potrzebę wprowadzenia i stosowania mechanizmów kontrolnych zapewniających przestrzeganie zasad zarządzania ryzykiem prowadzonych w banku inwestycji (takich jak: podział obowiązków, ocenę stosowania polityki inwestycyjnej oraz procedur, rejestrowanie wszelkich odstępstw i naruszeń tych procedur, ocenę struktury i poziomu limitów ograniczających ryzyko inwestycyjne w banku, zasady zatwierdzania limitów oraz podejmowania działań zapobiegających ich przekraczaniu).

W treści Rekomendacji zastosowano wprost zasadę proporcjonalności, kierując niektóre postanowienia wyłącznie do banków istotnych. Na przykład, banki istotne powinny posiadać w swojej strukturze organizacyjnej komórkę odpowiedzialną za prowadzenie okresowych analiz rynków (komórka analityczna) oraz Komitet Polityki Inwestycyjnej, w którego gestii byłyby między innymi kwestie związane z zatwierdzaniem wszystkich wysoko wartościowych inwestycji oraz inwestycji generujących wysoki poziom ryzyka.

W przypadku, gdy działalność inwestycyjna banku podlega przepisom regulującym działalność maklerską, pierwszeństwo będą miały przepisy regulujące ten rodzaj działalności (w tym ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi). Dostosowanie banków do znowelizowanej Rekomendacji B powinno nastąpić do 31 grudnia 2019 r.

Więcej:

[Link do znowelizowanej Rekomendacji B KNF](#)

Zmiany w metodyce BION dla banków na 2019 rok

28 marca 2019 roku na stronie internetowej UKNF opublikowano Metodykę Badania i Oceny Nadzorczej Banków Komercyjnych, Zrzeszających oraz Spółdzielczych na 2019 rok. Wprowadzane zmiany wynikają przede wszystkim z nowych przepisów oraz wytycznych zarówno na poziomie krajowym, jak i unijnym.

Obszarem szczególnej uwagi nadzorczej w cyklu BION 2019 w odniesieniu do banków komercyjnych będzie ocena procesu przygotowania banków do implementacji Wytycznych ws. zarządzania ryzykiem stopy procentowej w portfelu bankowym (IRRBB), zarówno w zakresie wymogów dotyczących obszaru zarządzania ryzykiem stopy procentowej w portfelu bankowym jak i pomiaru tego ryzyka (wytyczne wchodzą w życie 30 czerwca 2019 r.). W odniesieniu do banków spółdzielczych i zrzeszających oceniane będzie zagadnienie limitów wewnętrznych w zakresie ryzyka kredytowego oraz ryzyko koncentracji kredytowej.

W związku z nowelizacją Wytycznych EBA z dnia 19 lipca 2018 r. dotyczących stress testów podmiotów nadzorowanych (EBA/GL/2018/04), do Metodyki BION dodano obszar dotyczący nadzorczych testów warunków skrajnych (NTWS). W odniesieniu do banków komercyjnych, celem ww. testów warunków skrajnych będzie określenie potencjalnego wpływu zmiennego otoczenia makroekonomicznego na sytuację finansową oraz kapitałową oraz odporności na potencjalny rozwój negatywnych scenariuszy makroekonomicznych. Przyjęta formuła zakłada zastosowanie podejścia bottom-up oraz aktywny udział banków komercyjnych w procesie realizacji testów. W przypadku banków spółdzielczych i zrzeszających zastosowany zostanie test wrażliwości bazujący na dostępnych danych sprawozdawczych. Wyniki NTWS wykorzystywane będą m.in. do ustalania ocen stabilności.

Na ocenę BION w obszarze ryzyka kredytowego wpływ będzie miało m.in. realizowanie przez banki Wytycznych EBA dotyczących zarządzania ryzykiem kredytowym oraz zasad rachunkowości dla oczekiwanych strat kredytowych (EBA/GL/2017/06) oraz Wytycznych ws. zarządzania kredytami niepracującymi oraz należnościami objętymi restrukturyzacją (EBA/GL/2018/06).

W związku z nowymi przepisami dotyczącymi usług płatniczych, metodykę BION rozszerzono również o wymogi wynikające z Wytycznych z dnia 12 stycznia 2018 r. w sprawie środków bezpieczeństwa dotyczących ryzyk operacyjnych i ryzyk dla bezpieczeństwa usług płatniczych (EBA/GL/2017/17), Wytycznych z dnia 17 września 2018 w sprawie wymogów zgłaszania nadużyć finansowych (EBA/GL/2018/05) oraz Wytycznych dotyczących zgłaszania poważnych incydentów (EBA/GL/2017/10) z dnia 19 grudnia 2017 r. W szczególności Banki będą zobowiązane przekazać dodatkowe informacje dotyczące poważnych incydentów operacyjnych, poważnych incydentów związanych z bezpieczeństwem oraz oszustw związanych z wykonywanymi usługami płatniczymi, które zgłaszane są do Urzędu KNF na mocy ustawy o usługach płatniczych.

W obszarze zarządzania, BION rozszerzono o aspekty związane z odpowiedzialnością członków organu zarządzającego i osób pełniących kluczowe funkcje (zgodnie z Wytycznymi ESMA i EBA z dnia 26 września 2017 r.) oraz o aspekty współpracy z biegłymi rewidentami (zgodnie z nową Rekomendacją L KNF).

Rozszerzeniu uległ również zakres badania ryzyka IT (w obszarze ryzyka operacyjnego) o wymogi wynikające z wytycznych EBA z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie outsourcingu czynności przeliczania w chmurze (EBA/REC/2017/03). W bankach uznanych za operatorów usług kluczowych, ocena w obszarze ryzyka operacyjnego będzie uwzględniać również ocenę implementacji ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (na podstawie skierowanej do tych banków w styczniu br. ankiety).

Więcej:

[Metodyka BION dla banków na 2019](#)

Stanowisko Urzędu KNF w sprawie dopuszczalności zmiany ceny w wezwaniu

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego w dniu 27 lutego 2019 r. wydał stanowisko w sprawie dopuszczalności zmiany ceny w wezwaniu, które stanowi odpowiedź na wątpliwości uczestników rynku kapitałowego dotyczące § 8 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 14 września 2017 r. *w sprawie wzorów wezwań do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej, szczegółowego sposobu ich ogłaszania oraz warunków nabywania akcji w wyniku tych wezwań*. W swoim stanowisku UKNF stwierdza, że w sytuacji dokonywania zmiany ceny w wezwaniu należy zachować odstęp 5 dni roboczych pomiędzy poszczególnymi zmianami ceny w danym wezwaniu, licząc (w ocenie UKNF) od daty pierwszej zmiany ceny w wezwaniu.

UKNF podkreśla, że cena nabycia akcji może zostać zmieniona bez zachowania zasady 5 dni roboczych wyłącznie w przypadku, gdy inny podmiot ogłosił wezwanie dotyczące tych samych akcji.

Warto zwrócić uwagę na to, że zmiana ceny w wezwaniu ogłoszonym przez inny podmiot nie jest równoznaczna z ogłoszeniem nowego wezwania. W takiej sytuacji odstęp 5 dni nie może zostać zredukowany.

Na koniec Urząd przypomina, że w sytuacji podwyższenia ceny w wezwaniu, trzeba również zwiększyć zabezpieczenie. Jego wartość powinna być obliczona z uwzględnieniem podwyższonej ceny i być równa, co najmniej wartości akcji objętych wezwaniem.

Więcej:

[Link do komunikatu UKNF](#)

Podjęcie UKNF do definicji usługi oferowania instrumentów finansowych

W dniu 29 marca 2019 r. na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego opublikowano stanowisko dotyczące definicji usługi oferowania instrumentów finansowych zawartej w art. 72 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

Stanowisko ma na celu wyjaśnienie jakie działania możliwe są do podjęcia w ramach swobody działalności gospodarczej, a jakie wchodzą w zakres działalności wymagającej uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w kontekście istotnej zmiany definicji usługi oferowania instrumentów finansowych wprowadzonej nowelizacją ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, która weszła w życie 21 kwietnia 2018 r. (przepisy przejściowe zakładały 12 miesięczny okres dostosowawczy dla podmiotów świadczących usługi oferowania instrumentów finansowych przed dniem wejścia w życie nowych przepisów, który upłynął z dniem 21 kwietnia 2019 r.).

W stanowisku UKNF przedstawił szczegółową wykładnię definicji oferowania instrumentów finansowych, zwracając uwagę na takie aspekty jak;

- Krąg podmiotów, na rzecz których jest świadczona usługa (emitent, wystawiający oraz sprzedający), który przesądza, że definicją objęta jest zarówno oferta publiczna jak i prywatna (za wyjątkiem czynności podejmowanych na rzecz sprzedającego),
- Czynności wchodzące w zakres definicji oferowania instrumentów finansowych:
 - prezentowanie (w dowolnej formie i w dowolny sposób) udostępnianych przez emitenta, wystawcę lub sprzedającego, informacji o instrumentach finansowych i warunkach ich nabycia, stanowiących wystarczającą podstawę do podjęcia decyzji o nabyciu tych instrumentów (skierowanych zarówno do indywidualnie oznaczonych adresatów, jak i do nieoznaczonego adresata) – UKNF wskazuje, że sformułowanie „udostępnianych przez emitenta” nie oznacza, że podmiot świadczący usługę oferowania musi te informacje otrzymać od emitenta bezpośrednio,

- pośredniczenie w zbywaniu instrumentów finansowych nabywanych przez podmioty w wyniku prezentowania informacji,
- prezentowanie indywidualnie oznaczonym adresatom (w dowolnej formie i w dowolny sposób) udostępnianych przez emitenta, wystawcę lub sprzedającego informacji w celu promowania, bezpośrednio lub pośrednio, nabycia instrumentów finansowych lub zachęcania, bezpośrednio lub pośrednio, do nabycia instrumentów finansowych – UKNF wskazuje, że personalizacja następuje już na etapie kierowania (nawet szablonowej) korespondencji elektronicznej na konkretny adres e-mail danej osoby, a przesłanka „indywidualnie oznaczonego adresata” nie wykazuje bezpośredniego związku z ograniczeniem do 150 osób, które ma znaczenie dla kwalifikacji na gruncie przepisów o ofercie publicznej;
- **Wprowadzenie do procesu oferowania tzw. zaufanej strony trzeciej** jako obligatoryjnego lub fakultatywnego (w zależności od określonych cech oferty) ustawowego powierzenia pośrednictwa w ofercie podmiotowi profesjonalnemu (firmie inwestycyjnej lub bankowi, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy);
- Kryteria kwalifikacji czy dana informacja jest wystarczająca dla podjęcia decyzji inwestycyjnej, przy czym UKNF wskazał, że co do zasady wystarczające jest przekazanie łącznie informacji wskazujących na:
 - rodzaj instrumentu finansowego, którego dotyczy oferta,
 - cenę instrumentu finansowego: w sposób bezpośredni poprzez podanie jej wysokości, przedziałów cenowych, wartości minimalnych lub maksymalnych lub informacji pozwalających na jej ustalenie, a także w sposób pośredni poprzez podanie informacji pozwalających potencjalnemu inwestorowi na jej szacowanie,
 - osobę emitenta poprzez podanie nazwy lub scharakteryzowanie emitenta w sposób pozwalający na ustalenie branży, w której działa;

Niemniej w określonych stanach faktycznych, do uznania, że podane informacje są wystarczające dla podjęcia decyzji inwestycyjnej, może wystarczyć mniejszy zakres informacji, np. w przypadku spółek publicznych, których akcje posiadają powszechnie znaną bieżącą cenę rynkową, kwalifikacji na gruncie omawianego przepisu może podlegać przykładowo upublicznienie informacji o zamiarze zbycia akcji tejże spółki, bez wskazania ceny;

- Zlecenie przez emitenta oferowania instrumentów finansowych (przy czym odpłatność nie jest elementem koniecznym dla uznania, że dany podmiot działa na rzecz emitenta) - nie będzie podlegała kwalifikacji jako usługa oferowania instrumentów finansowych działalność polegająca na upowszechnianiu informacji lub działalność edukacyjna, która nie jest podejmowana w oparciu o zlecenie przez emitenta wykonywania czynności mających prowadzić do nabycia emitowanych przez niego instrumentów finansowych lub też jest podejmowana w ramach odrębnego ustawowego upoważnienia.

Istotną część opublikowanego Stanowiska UKNF zajmuje odniesienie się do stanów faktycznych przekazanych przez uczestników rynku, czyli odpowiedzi na pytania i interpretacja sytuacji zgłoszonych przez uczestników rynku, w tym dotyczących prospektu emisyjnego, dokumentu zawierającego kluczowe informacje (tzw. KID), rekomendacji zakupowych, materiału reklamowego.

Urząd wyjaśnia także, w jaki sposób zmiana definicji oferowania wpływa na prowadzenie działalności crowdfundingu inwestycyjnego.

Więcej:

[Link do stanowiska UKNF](#)

Sprawozdanie z działalności Rzecznika Finansowego w 2018 r.

W marcu br. na stronie internetowej Rzecznika Finansowego opublikowano sprawozdanie z działalności tej instytucji w 2018 r. oraz uwagi o stanie przestrzegania prawa i interesów klientów podmiotów rynku finansowego. W dokumencie omówiono reklamacje kierowane do podmiotów rynku finansowego oraz podejmowane przez rzecznika Finansowego interwencje, prowadzone postępowania, a także inicjatywy o charakterze systemowym zmierzające do ochrony klientów w sporach z podmiotami rynku finansowego.

Główne punkty sprawozdania:

- Z informacji uzyskanych od podmiotów finansowych wynika, że w 2018 r. trafiło do nich 1,8 mln reklamacji, w tym **80% reklamacji tj. 1,4 mln dotyczyło podmiotów rynku bankowo-kapitałowego**. Wskaźnik uznania reklamacji w całości lub części w 2018 r. wynosił 55 %, w tym dla rynku bankowo-kapitałowego 64%.
- W 2018 roku do Rzecznika Finansowego wpłynęło łącznie 4014 wniosków o rozwiązanie sporu klienta z podmiotem rynku finansowego, co stanowi 7% wzrost w porównaniu do roku 2017; **liczba wniosków o rozwiązanie sporu dotycząca sektora bankowo-kapitałowego stanowiła 47% i w porównaniu do roku 2017 wzrosła o 25%** (1870 wniosków w 2018 r.).
- **79% wszystkich spraw spornych dotyczyło kredytów hipotecznych denominowanych lub waloryzowanych kursem walut obcych** (w 2017 r. było to 75%). Wnioski dotyczyły zwłaszcza zagadnień związanych z klauzulami waloryzacyjnymi, modyfikacyjnymi dotyczącymi zmiany oprocentowania oraz klauzulami dotyczącymi ubezpieczenia niskiego wkładu własnego. Pozostała część wniosków (8,8%) dotyczyła kredytów konsumenckich, w tym m.in. wcześniejszej spłaty kredytu, odmowy wypłaty ubezpieczenia, naliczanych opłat, rolowania pożyczek.
- Kredyty denominowane i indeksowane kursem waluty obcej znalazły się wśród trzech głównych grup produktów, których złożoność i mało ugodowa postawa stron nie pozwalała na szybkie i skuteczne zakończenie postępowań, co w ocenie Rzecznika Finansowego wynika z jednej strony z realnego celu niektórych wniosków, jakim jest chęć zabezpieczenia w czasie dochodzenia roszczeń na drodze sądowej (dzięki związanym z wszczęciem postępowania skutkiem w postaci przerwania biegu przedawnienia roszczenia), a także z niepewności co do wprowadzenia ewentualnych regulacji legislacyjnych odnoszących się do poruszanych problemów i ich zakresu. **Dodatkowo Rzecznik Finansowy wskazał na niewykorzystany potencjał ze strony banków do rozwiązania tych sporów na warunkach wspólnie uzgodnionych z klientem** - w przypadku ponad 300 spraw, w których skierowana została propozycja rozwiązania sporu odchodząca od prawnej oceny sytuacji stron, w ponad 80% przypadków spotkała się z aprobatą klienta, a tylko w nielicznych zainteresowanie nią wyraził bank.
- **W 2018 r. Rzecznik otrzymał 1 127 wnioski o przedstawienie istotnego dla sprawy poglądu, w tym 78% dotyczyło rynku bankowo-kapitałowego, gdzie zdecydowana większość wniosków (93,9%) dotyczyła kredytów hipotecznych.**
- **W 2018 r. do Rzecznika wpłynęło 3858 wniosków o podjęcie interwencji w stosunku do banków**, czego ponad połowa dotyczyła działalności kredytowej, przede wszystkim kredytu konsumenckiego oraz kredytu hipotecznego:
 - W przypadku kredytów konsumenckich najczęściej zgłaszane problemy dotyczyły nieprawidłowości rozliczenia w przypadku wcześniejszej spłaty kredytu, braku zgody na restrukturyzację zadłużenia, jak również wysokości opłat, prowizji i innych kosztów kredytu;
 - W przypadku kredytów hipotecznych najliczniejsza grupa skarg dotyczyła kredytów walutowych oraz kwestii związanych z postanowieniami niedozwolonymi tzw. klauzulami abuzywnymi. Wnioskodawcy zgłaszali również zastrzeżenia odnośnie sposobu ustalania marży oraz ponoszonych kosztów ubezpieczenia kredytu.

- Istotną grupę stanowiły wnioski związane z zakupem obligacji spółki GetBack S.A., zawierające zastrzeżenia w związku z nieprawidłowym procesem oferowania klientom banków czy biur maklerskich zakupu obligacji: sprzedawcy namawiali do inwestycji zapewniając o bezpieczeństwie środków i gwarancji zysków; jednocześnie dokumenty istotne dla zawarcia umowy zawierające informacje np. o ryzyku, były przysyłane potencjalnym nabywcom na dzień przed upływem terminu zapłaty za nabycie obligacji, a często też tego samego dnia, co utrudniało to podjęcie świadomej i przemyślanej decyzji przez potencjalnego nabywcę.

Więcej:

[Sprawozdanie z działalności Rzecznika Finansowego w 2018 r.](#)

Plany finansowe krajowych banków komercyjnych na 2019 rok zakładają poprawę wyników finansowych w stosunku do 2018 r. o 11,4%

16 kwietnia na stronie internetowej UKNF opublikowano informację na temat planów finansowych banków komercyjnych na 2019 r. Analizę przeprowadzono na podstawie informacji poza-sprawozdawczej przekazywanej przez banki komercyjne, których udział w aktywach sektora wyniósł łącznie 88,9% na koniec 2018. W ramach pozyskiwanych przez UKNF informacji znajdowały się m.in. prognozy: makroekonomiczne, pozycji bilansowych, rachunku zysków i strat oraz adekwatności kapitałowej.

Główne wnioski z analizy:

- Zgodnie z założeniami do planów finansowych banków na rok 2019, roczna dynamika realna PKB w 2019 r. prognozowana jest w przedziale 3,2-4,2% przy medianie na poziomie 3,7%;
- Banki komercyjne planują stabilny rozwój akcji kredytowej w 2019 r., czego przejawem jest wzrost należności gospodarstw domowych o 5,2%;
- Uwagę zwraca zaplanowany przez banki wzrost portfela kredytów konsumpcyjnych o 11,5%, co jest związane z poszukiwaniem produktów wysokomarżowych w otoczeniu niskich stóp procentowych;
- Zakładany jest 2,4% wzrost portfela kredytów na nieruchomości mieszkaniowe; jednocześnie można zauważyć dalsze wygaszanie portfela kredytów na nieruchomości mieszkaniowe w CHF - banki zaplanowały zmniejszenie tego portfela (wyrażonego w złotych) o 10,7% w 2019 r.; spadek wyrażony w CHF wyniósłby 8,2%;
- Banki przedstawiły scenariusz wzrostu kredytowania przedsiębiorstw o 7,5%, przy czym rok temu szacunki te były wyższe o ponad 5 p.p. od ostatecznego wykonania. Kredyty dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) mają się zwiększyć o 6,9%, natomiast portfel kredytów dla dużych przedsiębiorstw o 8,1%;
- Jakość należności w 2019 r. nieznacznie się pogorszy (o 0,2 p.p. należności od gospodarstw domowych, o 0,1 p.p. kredyty mieszkaniowe, o 0,2 p.p. kredyty konsumpcyjne);
- Planowany jest przyrost depozytów sektora niefinansowego na poziomie 4,1%, przy czym depozyty gospodarstw domowych mają wzrosnąć o 4,7%, a depozyty przedsiębiorstw o 2,7%;
- Banki zakładają poprawę wyników finansowych w stosunku do 2018 r., wzrost wyniesie łącznie 11,4%, w tym zaplanowano wzrost wyniku odsetkowego o 11,3%, wyniku z tytułu opłat i prowizji o 11,2%, kosztów administracyjnych o 5,6%;

- Planowany jest wzrost wskaźników rentowności banków komercyjnych objętych analizą: średni wskaźnik rentowności aktywów (ROA) zwiększy się do poziomu 0,90% (wobec 0,81% odnotowanego na koniec 2018 r.); w zakresie zwrotu z kapitału (ROE) banki prognozują wzrost z 7,1% do 7,9%;
- Przewidywane jest 5% zwiększenie funduszy własnych banków przy jednoczesnym wzroście łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko o 4,7%, co doprowadzi do minimalnego wzrostu poziomu TCR z 19,16% do 19,23%. Prognozowany jest istotny wzrost kapitału Tier II (o 9,8%).

Wyniki analizy zostały przedstawione Komisji Nadzoru Finansowego na posiedzeniu w dniu 9 kwietnia 2019 r.

Więcej:

[Plany finansowe banków komercyjnych na 2019 rok](#)

Sprawozdanie z działalności Komisji Nadzoru Finansowego w 2018 r.

Raport podsumowuje realizowane przez Komisję Nadzoru Finansowego w 2018 r. inicjatywy oraz regularną działalność Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

Główne punkty raportu w odniesieniu do sektora bankowego:

- Suma bilansowa sektora bankowego na koniec grudnia 2018 r. wyniosła 1 896,2 mld zł i była wyższa niż w roku poprzednim (1 776,8 mld zł) o ok. 6,7%. Na krajowe banki komercyjne (z oddziałami zagranicznymi) przypadało 89,2% wartości aktywów sektora, 3,5% na oddziały instytucji kredytowych, a 7,3% na banki spółdzielcze. Banki w omawianym okresie wypracowały zysk w wysokości 14,7 mld zł i był on o ok. 7,5% wyższy niż w roku poprzednim (13,7 mld zł).
- Na koniec 2018 r. Komisja Nadzoru Finansowego nadzorowała 32 banki komercyjne (w tym 1 bank państwowy oraz 2 banki zrzeszające), 2 systemy ochrony instytucjonalnej, 549 banków spółdzielczych oraz w ograniczonym zakresie również 31 oddziałów instytucji kredytowych.
- Przeprowadzono 32 czynności kontrolne w bankach komercyjnych (w tym 3 inspekcje kompleksowe, 14 problemowych oraz 12 kontroli w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu) oraz 41 czynności kontrolnych w bankach spółdzielczych (w tym 3 inspekcje kompleksowe, 33 problemowe oraz 3 kontrole w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu).
- W Raporcie zaprezentowano istotne nieprawidłowości stwierdzone podczas czynności kontrolnych w ww. obszarach. Zakres inspekcji przekrojowych w bankach komercyjnych obejmował:
 - wycenę aktywów wg MSSF 9,
 - system kontroli wewnętrznej, z uwzględnieniem nowych wymogów regulacyjnych i standardów nadzorczych (ze szczególnym uwzględnieniem rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 6 marca 2017 r. w sprawie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz Rekomendacji H KNF dotyczącej systemu kontroli wewnętrznej w bankach),
 - zarządzanie ryzykiem płynności i finansowania, w aspekcie planowania awaryjnego płynności, testów warunków skrajnych i poprawności obliczania wymogu pokrycia wpływów netto LCR,
 - adekwatność kapitałową w aspekcie poprawności sposobu obliczania wymogów kapitałowych oraz funduszy własnych,
 - bezpieczeństwo usług bankowości elektronicznej ze szczególnym uwzględnieniem bankowości mobilnej oraz biometrii i wideo-weryfikacji.

- W przypadku czynności kontrolnych w bankach spółdzielczych podstawowym obszarem badania było ryzyko kredytowe; oceniano również przygotowanie organizacyjne wybranych banków do prowadzenia działalności poza strukturami zrzeszenia spółdzielczego.
- Na początku 2018 r. programem postępowania naprawczego (PPN) było objętych 7 banków komercyjnych oraz 34 banki spółdzielcze i jeden z banków zrzeszających. W 2018 r. dwa banki komercyjne zakończyły PPN, a jeden uruchomił plan naprawy. Natomiast na koniec 2018 r. działaniami naprawczymi objęte były 44 banki spółdzielcze oraz jeden z banków zrzeszających.
- Z punktu widzenia UKNF istotnym wydarzeniem w 2018 roku był Program Oceny Sektora Finansowego (ang. Financial Sector Assessment Program, FSAP) realizowany przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy oraz Bank Światowy, którego celem była ocena kwestii regulacyjnych, nadzorczych oraz sytuacji rynków finansowych w danym państwie, w tym działania UKNF.
- W 2018 r. Urząd rozpoczął działalność w nowym obszarze dotyczącym kontroli jednostek zaufania publicznego (JZP) w zakresie wypełniania wymogów wynikających z ustawy o biegłych rewidentach, w tym m.in.:
 - weryfikacji sposobu dokonywania wyboru firmy audytorskiej (7 banków komercyjnych, 4 banki spółdzielcze, 1 krajowa instytucja płatnicza),
 - weryfikacji powołania przez JZP komitetów audytów, w tym weryfikacji zgodności składów tych komitetów z wymogami ustawy o biegłych rewidentach w zakresie niezależności oraz posiadania odpowiedniej wiedzy i umiejętności przez członków komitetu audytu/rady nadzorczej (8 banków komercyjnych, 4 banki spółdzielcze),
 - analizy prawidłowości funkcjonowania komitetów audytów w zakresie wykonywania zadań wynikających z ustawy o biegłych rewidentach (8 banków komercyjnych, 4 banki spółdzielcze),
 - weryfikacji przygotowania i wdrożenia polityki wyboru firmy audytorskiej do przeprowadzenia badania oraz polityki świadczenia przez firmę audytorską przeprowadzającą badanie, przez podmioty powiązane z tą firmą audytorską oraz przez członka sieci firmy audytorskiej dozwolonych usług niebędących badaniem (7 banków komercyjnych, 4 banki spółdzielcze),
 - udzielono (w drodze decyzji) ośmiu JZP zezwolenia na przedłużenie okresu trwania zlecenia na przeprowadzenie badań sprawozdań finansowych (w tym dla 1 banku krajowego, 4 zakładów ubezpieczeń, 1 oddziału zakładu ubezpieczeń), po upływie maksymalnego czasu trwania zlecenia określonego w ustawie o biegłych rewidentach.

Zmiany w kierownictwie Urzędu oraz jego organizacji, które miały miejsce w 2018 r. m.in. wskutek tzw. zarzutów korupcyjnych wpłynęły na poziom fluktuacji i plany zatrudnienia Urzędu. Plan zatrudnienia na 2018 rok został zrealizowany w 95,6%, natomiast wskaźnik fluktuacji w 2018 r. wyniósł 12,87%. Dla porównania w latach 2012–2017 wynosił on odpowiednio: 8,24%, 7,25%, 8,86%, 9,77%, 9,93%, 10,99%. Pomimo wyraźnego wzrostu wskaźnika fluktuacji, stanowiącego odzwierciedlenie dużego popytu na specjalistów branży finansowej związanego z sytuacją na rynku pracy, w ocenie UKNF rotacja kadr utrzymywała się na akceptowalnym poziomie.

Więcej:

[Link do Sprawozdania z działalności Komisji Nadzoru Finansowego w 2018 roku](#)

Nowy statut UKNF

Premier Mateusz Morawiecki, na wniosek Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego Jacka Jastrzębskiego, zaakceptował Statut Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego określający nową strukturę organizacyjną Urzędu. Statut wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2019 r. W ramach przyjętych zmian m.in.:

- Wprowadzona została funkcja dyrektora generalnego, który w zakresie operacyjnym będzie odpowiedzialny za koordynację prac pionów Urzędu podległych Przewodniczącemu KNF – na to stanowisko powołano Kamila Mrocza.
- Powołano Dyrektorów zarządzających Pionem Nadzoru Ubezpieczeniowego oraz Pionem Nadzoru nad Rynkiem Kapitałowym, Pionem Prawno-Regulacyjnym.
- Zlikwidowano, podzielono lub zastąpiono niektóre departamenty (np. Departament Regulacji, Analiz i Współpracy z Zagranicą, Departamentu Infrastruktury Rynku Kapitałowego i Nadzoru Obrotu, Departamentu Postępowań Sankcyjnych i Praktyk Rynkowych, Departamentu Administracji, Budżetu i Informatyki).
- Powołano nowe departamenty: Departament Audytu Wewnętrznego oraz Departament Compliance, którego celem będzie wsparcie pracowników UKNF w zarządzaniu ryzykiem konfliktu interesów.

Więcej:

[Link do komunikatu KNF w sprawie zmian statutu](#)

Europa

Komisja Europejska (European Commission)

Parlament Europejski przyjął pakiet regulacji bankowych w zakresie wymogów ostrożnościowych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

W dniu 16 kwietnia 2019 r. Parlament Europejski przyjął w głosowaniu zmiany do pakietu regulacji ostrożnościowych dla banków i firm inwestycyjnych (CRD V / CRR 2.0) oraz w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (BRRD 2.0 / SRMR). Oznacza to w praktyce zakończenie procesu legislacyjnego po stronie Parlamentu Europejskiego. Przyjęte przepisy muszą jeszcze zostać zaakceptowane przez Komitet Stałych Przedstawicieli (COREPER) oraz przez Radę do Spraw Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN), co wydaje się być formalnością. Publikacja nowych przepisów w Dzienniku Urzędowym UE powinna nastąpić najpóźniej do końca czerwca.

Zmieniona dyrektywa i rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych, powszechnie określane jako CRD V i CRR 2.0, stanowią kolejny krok w opóźnionym wprowadzaniu niektórych brakujących w UE standardów Bazylei III tj. reformy regulacyjnej zapoczątkowanej w wyniku kryzysu 2007-2008. Jednak kluczowe aspekty Bazylei III, takie jak zmiany w obszarze ryzyka kredytowego, ryzyka rynkowego (sfinalizowane przez Komitet Bazylejski w styczniu 2019) oraz w zakresie korekty wyceny kredytowej (CVA) nie zostały uwzględnione w obecnym pakiecie i będą przedmiotem kolejnego etapu zmian regulacji.

Zmiany wprowadzane w CRD V i CRR 2.0:

- Wprowadzenie wymogu wskaźnika dźwigni na poziomie 3% kapitału Tier 1 oraz – dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (GSIIs) – wprowadzenie bufora wskaźnika dźwigni;
- Wprowadzenie wymogu wskaźnika stabilnego finansowania netto (NSFR) na poziomie 100%; wskaźnik ten jest już od kilku lat przedmiotem sprawozdawczości regulacyjnej ale nie był do tej pory obowiązujący;
- Wprowadzenie wymogów raportowych w zakresie zmienionych ram dla ryzyka rynkowego (FRTB) – wskutek dokonanej przez Komitet Bazylejski w styczniu 2019 r. rewizji standardu FRTB, przesunięciu uległ termin wdrożenia samych wymogów kapitałowych wynikających ze standardu FRTB (na 1 stycznia 2022 r.), stąd na poziomie UE nie zdecydowano się na przyjęcie standardu FRTB w obecnym pakiecie regulacji ostrożnościowych;
- Wymóg utworzenia pośredniej spółki dominującej na terenie UE (ang. *Intermediate parent undertaking*, IPU) dla grup o znaczącej działalności na terenie Unii Europejskiej (tj. posiadających aktywa na terenie UE na poziomie co najmniej 40 miliardów euro), bez względu na klasyfikację do grupy globalnych instytucji o znaczeniu systemowym; jest to podobny wymóg jaki wprowadzono w USA kilka lat temu;
- Wprowadzenie nowych zasad w zakresie ryzyka kredytowego kontrahenta (SA-CCR) oraz ekspozycji wobec kontrahentów centralnych (CCP);
- Wprowadzenie ułatwień w realizacji strategii redukcji poziomu kredytów zagrożonych (NPL) dla banków stosujących metody wewnętrznych ratingów - możliwość modyfikacji poziomu straty z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) w przypadku realizacji znaczącej sprzedaży wierzytelności (ang. *massive disposals*);
- Wprowadzenie niższej wagi ryzyka na poziomie 35% dla ekspozycji wobec osób fizycznych, jeśli są zabezpieczone emeryturą lub stałym wynagrodzeniem (przy spełnieniu określonych warunków);
- Podniesienie progu, poniżej którego ekspozycje wobec MŚP mogą skorzystać z istniejącej możliwości redukcji wymogów kapitałowych (o 23,8%) oraz wprowadzenie redukcji wymogów na poziomie 15% dla części SME ekspozycji powyżej tego progu;

- Obniżenie wymogu kapitałowego o 25% w przypadku inwestycji w infrastrukturę, pod warunkiem że spełniają one zestaw określonych kryteriów;
- W odniesieniu do małych instytucji nie prowadzących skomplikowanej działalności, redukcja pewnych wymogów w zakresie NSFR, polityki wynagrodzeń oraz raportowania i ujawniania informacji (Filar III). Jest to przykład uwzględnienia, choć w zakresie dalekim od oczekiwań, postulowanej od wielu lat zasady proporcjonalności, której brak odczuwają zwłaszcza małe i średnie banki.

Zmiany w pakiecie BRRD i SRMR:

- Wprowadzenie nowego wymogu absorpcji strat (ang. *Total Loss Absorbing Capacity*, TLAC) dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz zaostrzenie zasad dotyczących podporządkowania instrumentów podlegających konwersji lub umorzeniu (MREL) dla największych podmiotów (posiadających sumę bilansową powyżej 100 mld EUR);
- Przyznanie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnienia do nałożenia moratorium na zobowiązania banków, które może zostać uruchomione po ogłoszeniu upadłości banku (moratorium może zostać nałożone na maksymalnie dwa dni i obejmuje również gwarantowane depozyty);
- Wprowadzenie zasad w zakresie ograniczania wypłat z zysku (MDA) w sytuacji naruszenia wymogów MREL - przez pierwsze dziewięć miesięcy po naruszeniu ograniczenia mogą być zawieszone po spełnieniu określonych warunków związanych z charakterem naruszenia; po tym okresie ograniczenia wypłat z zysku będą obligatoryjne (chyba że zostaną spełnione surowe warunki związane z sytuacją rynkową i stabilnością finansową);
- W odniesieniu do transgranicznych grup bankowych (relacje home-host) wprowadzenie oddolnego procesu ustalania wewnętrznych / zewnętrznych celów MREL i zapewnienie, że spółki zależne w krajach przyjmujących (host countries) będą dysponować odpowiednimi środkami na restrukturyzację (MREL); umożliwienie organom przyjmującym żądania wyższego wewnętrznego MREL (którego część nie podlegałaby mediacji EBA między organami macierzystymi i przyjmującymi);
- Zrezygnowano z pierwotnie postulowanych planów sumarycznego podejścia do wymogów dotyczących instrumentów podlegających umorzeniu lub konwersji (MREL) jednostki dominującej i jednostek zależnych z różnych państw członkowskich, możliwości stosowania transgranicznych gwarancji, a także z możliwości kompensowania pomiędzy wewnętrznymi i zewnętrznymi wymaganiami MREL w danej grupie.

Więcej:

[Link do Komunikatu Parlamentu Europejskiego](#)

[Zmiany do CRD](#)

[Zmiany do CRR](#)

[Zmiany do BRRD](#)

[Tekst rozporządzenia zmieniającego Rozporządzenie 806/2014 ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji](#)

W Dzienniku Urzędowym KE opublikowano rozporządzenie w odniesieniu do minimalnego pokrycia strat z tytułu ekspozycji nieobsługiwanych, zmieniające rozporządzenie CRR

25 kwietnia br. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej opublikowano Rozporządzenie PEiR nr 2019/630 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do minimalnego pokrycia strat z tytułu ekspozycji nieobsługiwanych. **Rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po publikacji i będzie miało zastosowanie do ekspozycji kredytowych udzielonych po 26 kwietnia 2019 roku.**

Rozporządzenie wprowadza tzw. ostrożnościowy mechanizm ochronny (ang. *prudential backstop*) dla ekspozycji nieobsługiwanych, obejmujący wymóg dokonywania odliczeń od funduszy własnych w przypadku, gdy ekspozycje nieobsługiwane nie są w wystarczającym stopniu pokryte rezerwami lub innymi korektami. Przy czym, im dłużej dana ekspozycja jest nieobsługiwana, tym większa część ekspozycji powinna być pokryta odliczeniem. W odniesieniu do niezabezpieczonych ekspozycji NPL będzie miał zastosowanie maksymalny okres 3 lat od momentu sklasyfikowania do kategorii ekspozycji nieobsługiwanych, najdłuższy (9-letni) okres przewidziano dla ekspozycji nieobsługiwanych zabezpieczonych nieruchomościami i kredytów na nieruchomości mieszkalne gwarantowane przez uznanego dostawcę ochrony (zdefiniowanego w CRR). Pozostałe zabezpieczone ekspozycje nieobsługiwane będą podlegały całkowitemu odliczeniu w okresie 7-lat. Ostrożnościowy mechanizm ochronny będzie stosowany na poziomie indywidualnych ekspozycji.

Rozporządzenie wprowadza również zbiór kryteriów na potrzeby klasyfikacji ekspozycji nieobsługiwanych (oparty o dotychczasowe uregulowania w zakresie sprawozdawczości nadzorczej) oraz szczegółowe kryteria dotyczące wpływu działań restrukturyzacyjnych na klasyfikację ekspozycji do kategorii nieobsługiwanych.

Regulacja wskazuje również zasady postępowania w przypadku nabycia ekspozycji nieobsługiwanych.

Rozporządzenie stanowi jeden ze sposobów rozwiązania problemu nagromadzenia ekspozycji niepracujących (NPL) w Unii Europejskiej. O przyjętych rozwiązaniach pisaliśmy również w poprzednim wydaniu Alertu Regulacji Bankowych.

Więcej:

[Link do Rozporządzenia](#)

Od marca obowiązują regulacyjne standardy techniczne określające kryteria oceny wpływu upadłości danej instytucji na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania

W dniu 24 marca 2019 r. weszły w życie postanowienia rozporządzenia delegowanego Komisji Europejskiej (UE) 2019/348 z dnia 25 października 2018 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria oceny wpływu upadłości danej instytucji na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania.

Rozporządzenie określa zasady identyfikacji instytucji, wobec których państwa członkowskie powinny umożliwić stosowanie uproszczonych obowiązków, zgodnie z zasadą proporcjonalności. Zgodnie z dyrektywą BRR uproszczone obowiązki mogą dotyczyć:

- treści i stopnia szczegółowości planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji,
- częstotliwość aktualizacji planów naprawy lub planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji,
- stopnia szczegółowości informacji wymaganych do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Sytuacje, w których dyrektywa BRR dopuszcza całkowite zwolnienie z wymogów dotyczących przygotowania planu naprawy i planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dotyczą instytucji powiązanych z organem centralnym i całkowicie lub częściowo zwolnionych z wymogów ostrożnościowych na mocy przepisów krajowych, a także instytucji należących do instytucjonalnych systemów ochrony.

Określone w rozporządzeniu standardy obejmują zarówno kryteria ilościowe obliczane na podstawie sprawozdawczości nadzorczej, jak i kryteria jakościowe, takie jak realizacja funkcji krytycznych czy wielkość depozytów gwarantowanych. Do podmiotów podlegających uproszczonym wymogom powinny kwalifikować się m.in. instytucje kredytowe, które podlegają procesowi kontrolowanej likwidacji (tj. których upadłość prawdopodobnie nie będzie mieć znaczącego negatywnego wpływu na rynki finansowe, inne instytucje lub warunki finansowania). W rozporządzeniu zaproponowano również zakres punktacji dla poszczególnych kryteriów oraz wspólny unijny próg dla oceny ilościowej (25 bps), z możliwością modyfikacji przez poszczególne państwa członkowskie.

Standardy uchylili obowiązujące wcześniej Wytyczne EBA w zakresie kryteriów kwalifikujących do uproszczonego podejścia w zakresie planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przyjęte 19 grudnia 2017 r. (EBA/RTS/2017/11).

Szerzej o zakresie nowych przepisów pisaliśmy w grudniowym wydaniu Alertu

Więcej:

[Link do Rozporządzenia](#)

Komisja Europejska doprecyzowuje wymogi dla prospektu emisyjnego

14 marca 2019 r. Komisja Europejska przyjęła rozporządzenie delegowane uzupełniające rozporządzenie nr 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym (tzw. *Prospectus regulation*).

Celem przyjętego rozporządzenia delegowanego jest określenie informacji, które emitenci są zobowiązani zamieścić w prospekcie emisyjnym oraz zapewnienie jednolitej interpretacji publikowanych w prospektach informacji. W rozporządzeniu określono m.in.:

- Format prospektu emisyjnego oraz szczegółowe informacje, które muszą być zawarte w prospekcie emisyjnym;
- Zredukowane wymogi w odniesieniu do MŚP (w ramach polityki wsparcia dostępu do rynków kapitałowych dla małych i średnich przedsiębiorstw);
- Zredukowany zakres wymogów informacyjnych dla emisji wtórnych;
- Informacje wymagane dla **uniwersalnego dokumentu rejestracyjnego** (zawierającego informacje prawne, biznesowe, finansowe, księgowe oraz informacje na temat akcjonariatu, a także opis dotyczący emitenta w odniesieniu do danego roku obrotowego), które mogą być stosowane przez emitentów, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych lub MTF;
- Kryteria kontroli prospektów emisyjnych, w szczególności w odniesieniu do kompletności, zrozumiałości i spójności ujawnianych informacji oraz procedurę zatwierdzania prospektów emisyjnych.

Rozporządzenie ma na celu stworzenie jednolitego zbioru przepisów zapewniającego spójne wdrażanie w Unii Europejskiej zasad publikacji prospektów emisyjnych, a w konsekwencji ułatwienie pozyskiwania funduszy na rynkach kapitałowych oraz obniżenie kosztu tego procesu.

Rozporządzenie będzie obowiązywało tego samego dnia, od którego będzie miało zastosowanie rozporządzenie w sprawie prospektu (tj. od 21 lipca 2019 r.).

Rozporządzenie uchyli dotychczasowe rozporządzenie KE nr 809/2004 z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam.

Więcej:

[Link do Rozporządzenia](#)

Komisja Europejska daje zielone światło dla reformy rozporządzenia EMIR mającej na celu uproszczenie przepisów odnośnie instrumentów pochodnych

Dnia 5 lutego Komisja Europejska zaakceptowała porozumienie Parlamentu Europejskiego i państw członkowskich UE odnośnie Reformy Rozporządzenia o Infrastrukturze Rynku Europejskiego (EMIR). Rozporządzenie zostało pierwotnie przyjęte w 2012 roku, w związku z kryzysem finansowym, w celu lepszego zarządzania i monitorowania ryzyka na rynku instrumentów pochodnych oraz w celu zachowania stabilności finansowej.

Proponowana reforma ma na celu zapewnienie prostszych i dokładniejszych zasad obrotu pozagiełdowymi instrumentami pochodnymi, co pomoże w redukcji kosztów i obciążeń regulacyjnych dla uczestników rynku, bez narażania na ryzyko utraty stabilności finansowej. Celem dokumentu jest m.in. ograniczenie liczby regulacji, zapewniając jednocześnie zmniejszenie ryzyka systemowego na rynku instrumentów pochodnych. W planach jest wprowadzenie bardziej wyważonych zasad w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, w tym zwolnienia z obowiązku rozliczeń przez kontrahentów finansowych (przy jednoczesnym założeniu, że większość transakcji nadal będzie rozliczana przez kontrahentów centralnych). Wzmocnione zostaną obowiązki organów nadzoru w zakresie udostępniania pełnej informacji na rynku instrumentów pochodnych. Opracowane zostaną również dedykowane rozwiązania dla funduszy emerytalnych.

Zatwierdzenie tekstu rozporządzenia poprzedzone zostanie szczegółowymi pracami technicznymi.

Więcej:

[Link do Komunikatu KE](#)

Porozumienie polityczne dotyczące wzmocnionego i bardziej zintegrowanego europejskiego systemu nadzoru w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy

W opublikowanym w dniu 21 marca 2019 r. komunikacie, Komisja Europejska poinformowała o osiągniętym na poziomie Parlamentu Europejskiego i państw członkowskich porozumieniu politycznym dotyczącym reformy europejskiego systemu nadzoru rynków finansowych w odniesieniu do przeciwdziałania praniu pieniędzy.

Porozumienie stanowi odpowiedź na mające w ostatnim czasie skandale w europejskich bankach (m.in. Danske Bank, ING) w zakresie prania pieniędzy i obejmuje zmianę rozporządzenia w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EBA), aby wzmocnić rolę tego Urzędu w nadzorze sektora finansowego w kontekście przeciwdziałania praniu pieniędzy. Planowane zmiany mają na celu wzmocnienie mandatu EBA w zakresie gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania informacji oraz wzmocnienie uprawnień EBA do działania w przypadku naruszenia unijnych przepisów (EBA będzie mógł zwrócić się do krajowych organów nadzoru odpowiedzialnych za przeciwdziałanie praniu pieniędzy o zbadanie potencjalnych poważnych naruszeń i zażądać, by rozważyły podjęcie ukierunkowanych działań, w tym nałożenie sankcji).

Porozumienie polityczne wymaga dalszych prac technicznych, tak aby Parlament Europejski i Rada mogli formalnie przyjąć ostateczny tekst regulacji.

Nowy szef EBA Jose Manuel Campa w wywiadzie dla Reutersa w lutym 2019 stwierdził, że 12 dodatkowych etatów jakie dostała EBA na nowe zadania związane z koordynacją, zbieraniem danych i innymi aspektami przeciwdziałania praniu pieniędzy (w skali banków w UE) może być niewystarczającą liczbą. Przy czym poszerzony mandat EBA ogranicza się do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania informacji w

obszarze AML w celu zapewnienia, że władze krajowe „skutecznie i konsekwentnie nadzorują ryzyko prania pieniędzy oraz że współpracują i dzielą się informacjami”.

Więcej:

[Link do Komunikatu KE](#)

[Reuters 26.02.2019 - Incoming EU watchdog chief questions anti-money laundering plans](#)

Już obowiązuje rozporządzenie określające zakres informacji przekazywanych w odniesieniu do usług płatniczych przez właściwe organy Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego zgodnie z dyrektywą PSD 2

Rozporządzenie wykonawcze Komisji UE 2019/410 z dnia 29 listopada 2018 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do szczegółów i struktury informacji przekazywanych w dziedzinie usług płatniczych przez właściwe organy Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego (EBA) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 (PSD 2) weszło w życie dnia 4 kwietnia 2019 roku. Podstawę rozporządzenia stanowi projekt wykonawczych standardów technicznych przedłożony Komisji przez EBA.

Zgodnie z PSD 2, EBA tworzy i prowadzi elektroniczny centralny rejestr zawierający wykaz wszystkich instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego oraz ich odpowiednich agentów i oddziałów. W tym celu konieczne jest, aby właściwe organy przekazywały EBA szczegółowe informacje umożliwiające użytkownikom usług płatniczych oraz innym zainteresowanym stronom łatwe i jednoznaczne zidentyfikowanie każdego podmiotu wpisanego do rejestru oraz terytorium, na którym podmiot ten prowadzi lub zamierza prowadzić działalność. Użytkownicy usług płatniczych powinni mieć również możliwość identyfikacji usług płatniczych i usług pieniądza elektronicznego świadczonych przez te podmioty.

Elektroniczny centralny rejestr dotyczy również usługodawców wyłączonych z zakresu PSD 2, prowadzących działalność obejmującą usługi oparte m.in. na instrumentach pozwalających posiadaczowi nabywać towary lub usługi wyłącznie w pomieszczeniach wydawcy lub w ramach ograniczonej sieci dostawców usług na podstawie umowy handlowej zawartej bezpośrednio z profesjonalnym wydawcą, na instrumentach, których można używać wyłącznie w celu nabycia bardzo ograniczonego asortymentu towarów lub usług, którzy powiadomili swoje odpowiednie właściwe organy.

W celu zapewnienia spójnej interpretacji i spójnego stosowania tych przepisów w całej Unii, informacje zawarte w rejestrze na temat tych dostawców usług powinny obejmować krótki opis ich działalności przedstawiony przez właściwe organy, w tym informacje na temat wykorzystywanego bazowego instrumentu płatniczego oraz ogólny opis świadczonej usługi.

Informacje mają być przedstawione w jasny i jednoznaczny sposób, aby umożliwić konsumentom łatwe zrozumienie informacji zawartych w elektronicznym centralnym rejestrze. Prezentacja informacji zawartych w rejestrze powinna także uwzględniać specyfikę poszczególnych języków krajowych.

Centralny Rejestr jest dostępny na stronach EBA pod adresem:

<https://euclid.eba.europa.eu/register/pir/search>

Więcej:

[Link do Rozporządzenia](#)

Od kwietnia obowiązują regulacyjne standardy techniczne określające techniczne wymogi w zakresie opracowania, obsługi i prowadzenia elektronicznego centralnego rejestru w dziedzinie usług płatniczych i w zakresie dostępu do informacji w nim zawartych

Rozporządzenie delegowane Komisji UE 2019/411 z dnia 29 listopada 2018 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających techniczne wymogi w zakresie opracowania, obsługi i prowadzenia elektronicznego centralnego rejestru w dziedzinie usług płatniczych i w zakresie dostępu do informacji w nim zawartych weszło w życie dnia 4 kwietnia 2019 roku.

Zgodnie z postanowieniami dyrektywy (UE) 2015/2366 (PSD 2), Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA) jest zobowiązany do opracowania, obsługi i prowadzenia elektronicznego centralnego rejestru, który zawiera informacje przekazywane przez właściwe organy mające obowiązek powiadamiać EBA o informacjach wpisanych do ich rejestrów publicznych. EBA udostępnia taki rejestr publicznie na swojej stronie internetowej oraz bezpłatnie umożliwia łatwy dostęp i przeszukiwanie wymienionych informacji.

Aby zagwarantować prawidłowe przedstawianie informacji zawartych w elektronicznym centralnym rejestrze, EBA ma za zadanie zapewnić bezpieczne wprowadzanie lub bezpieczną zmianę informacji. W tym celu EBA przyznaje osobisty dostęp do aplikacji rejestru członkom personelu właściwych organów. EBA i właściwe organy, które podjęły decyzję o automatycznym przekazywaniu informacji EBA, muszą zapewnić stosowanie bezpiecznych i proporcjonalnych technik szyfrowania w punktach końcowych i podczas całego procesu przekazywania informacji.

Biorąc pod uwagę, że konieczne jest, aby elektroniczny centralny rejestr zawierał znormalizowane i spójne informacje dotyczące wszystkich instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego z siedzibą w Unii, które powinny być przedstawione w tym samym formacie, aplikacja rejestru ma sprawdzać poprawność danych, zanim jakiegokolwiek informacje wprowadzone lub zmienione przez właściwe organy zostaną podane do wiadomości publicznej.

Z uwagi, że zapewnienie autentyczności, spójności i niezaprzeczalności informacji zawartych w elektronicznym centralnym rejestrze jest konieczne, EBA powinien zapewniać bezpieczne przechowywanie informacji oraz prawidłowe rejestrowanie wszelkich wprowadzonych lub zmienionych informacji.

Więcej:

[Link do Rozporządzenia](#)

Europejski Bank Centralny (ECB, European Central Bank)

Europejski Bank Centralny opublikował wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzonych w istotnych systemowo bankach unijnych

1 lutego 2019 r. Europejski Bank Centralny opublikował zagregowane wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzonych w 2018 roku, którymi objęto 87 banków bezpośrednio nadzorowanych przez ECB (w tym również uwzględniono wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzonych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w 33 bankach). Testy zostały przeprowadzone według metodologii Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EBA) i miały na celu ocenę odporności unijnych instytucji na niekorzystny rozwój sytuacji rynkowej, wzmocnienie procesu badania i oceny nadzorczej (SREP) oraz uspojnienie podejścia do istotnych instytucji podlegających jednolitemu mechanizmowi nadzorczemu (SSM).

W scenariuszu testów uwzględniono następujące założenia makroekonomiczne (dla strefy euro):

- spadek PKB o 2,4%,
- szok na rynku nieruchomości (spadek cen o 17%),
- korekta ceny akcji o 31%.

Pomimo dotkliwszych założeń dla szoków niż w 2016 r. banki uwzględnione w badaniu były znacznie bardziej odporne na niekorzystne warunki zewnętrzne, w szczególności w 3-letnim horyzoncie stresowym średni podstawowy współczynnik Tier 1 (CET1) osiągnął poziom 10,1% (wobec 8,8% w testach z 2016 r.). Banki wzmocniły swoje bazy kapitałowe oraz zdolność do absorbowania szoków dzięki ciągłemu wzmacnianiu bazy kapitałowej.

W testach wykorzystano po raz pierwszy dedykowane narzędzie IT (*Stress Test Account Reporting*, STAR).

6 lutego ECB opublikował również wyniki analizy wrażliwości przeprowadzonej w obszarze ryzyka płynności w odniesieniu do banków objętych jednolitym mechanizmem nadzorczym.

Więcej:

[Wyniki testów warunków skrajnych](#)

[Wyniki analizy wrażliwości dla płynności](#)

Zasady dokonywania wycen na potrzeby procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

W lutym 2019 r. Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Single Resolution Board, SRB) opublikowała ramy dla procesu wycen dokonywanych na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (*Framework for valuation*). Celem publikacji jest wskazanie oczekiwań SRB w odniesieniu do zasad i metodologii wycen w procesie resolution (zarówno przed podjęciem decyzji o zastosowaniu narzędzi resolution, jak i wycen po przeprowadzonym procesie resolution) oraz głównych elementów dokumentowania tych wycen.

W publikacji przedstawiono kluczowe zagadnienia związane z wyceną w podziale na trzy główne metody:

- Metodę zdyskontowanych przepływów pieniężnych (DCF) – określenie okresu projekcji w zależności od stosowanego narzędzia resolution i poziomu jego zastosowania, szacowanie przepływów pieniężnych (na poziomie instytucji, portfela lub aktywa), określanie wartości końcowej, wybór i ewentualne korekty czynników dyskontowych;
- Metodę mnożników rynkowych oraz porównywalnych transakcji;

- Metodę skorygowanej wartości księgowej.

W opracowaniu przedstawiono szczegółowe zagadnienia związane z wyceną poszczególnych opcji naprawy oraz ogólne zasady traktowania wybranych aktywów i zobowiązań w procesie wyceny, w tym kredytów niepracujących. SRB zaproponowała również podejście w sytuacji, w której nie jest możliwe dokonanie pełnej wyceny ze względu na ramy czasowe i dostępność danych.

Wytyczne skierowane są przede wszystkim dla organów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niemniej pozwolą pozostałym uczestnikom rynku na lepsze zrozumienie procesu wycen realizowanych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Niektóre rozwiązania przedstawione w opracowaniu mogą być również pomocne w przypadku aktualizacji planów naprawy przygotowywanych przez banki, zwłaszcza w zakresie określania wartości w opcji sprzedaży części przedsiębiorstwa lub portfela aktywów.

Więcej:

[Ramy dla procesu wycen dokonywanych na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji](#)

Europejski Bank Centralny rozpocznie publikację nowej krótkoterminowej stopy procentowej (ESTER) już od października br.

14 marca br. Europejski Bank Centralny poinformował, że od 2 października rozpocznie publikację nowej, krótkoterminowej stopy procentowej dla euro (*Euro short-term rate*, €STR). Wartość opublikowana tego dnia będzie odzwierciedlała aktywność transakcyjną z 1 października 2019 r. Docelowo €STR ma zastąpić obecnie stosowaną stopę EONIA. W okresie przejściowym, tj. do końca 2021 r., EONIA nadal będzie mogła być stosowana do rozliczania istniejących kontraktów, jednak zmianie ulegnie sposób jej wyznaczania (będzie liczona jako stopa €STR powiększona o spread w wysokości 0,085%).

Więcej:

[Link do Komunikatu ECB](#)

EBA (European Banking Authority)

Dokument konsultacyjny w sprawie wytycznych dotyczących technik ograniczania ryzyka kredytowego dla instytucji stosujących własne oszacowania LGD w ramach metody IRB

Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA) opublikował dokument konsultacyjny w sprawie wytycznych dotyczących technik ograniczania ryzyka kredytowego dla instytucji stosujących własne oszacowania LGD w ramach metody IRB. Projekt zawiera wytyczne dotyczące stosowania technik redukcji ryzyka, w szczególności wyjaśnia warunki uznawalności różnych rodzajów zabezpieczeń (zarówno w formie ochrony rzeczowej, jak i nierzeczowej).

Więcej:

[Projekt wytycznych](#)

Finalne Wytyczne dotyczące downturn LGD

Europejski Urząd Nadzoru Bankowego opublikował finalną wersję wytycznych dotyczących szacowania parametru LGD z uwzględnieniem okresu pogorszenia gospodarczego. Wytyczne ustanawiają metodykę szacowania korekty downturn dla LGD i powinny być wdrożone przez Banki stosujące metodę IRB do końca 2020 roku.

Więcej:

[Wytyczne w zakresie szacowania parametru LGD z uwzględnieniem okresu pogorszenia gospodarczego](#)

Projekt standardów technicznych w zakresie kalkulacji wymogów kapitałowych dla ekspozycji objętych sekurytyzacją

8 kwietnia br. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA) opublikował ostateczny projekt Regulacyjnych Standardów Technicznych dotyczący wymagań jakie muszą spełnić instytucje, aby móc korzystać z metody nabytych wierzytelności dla potrzeby kalkulacji wymogów kapitałowych dla ekspozycji objętych sekurytyzacją.

Powyższe standardy zostały opracowane na bazie zmian do Rozporządzenia CRR wynikających z Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2401/2017 z dnia 12 grudnia 2017 r. Opisane wymagania odnoszą się głównie do:

- Wewnętrznej polityki kredytowej oraz modeli wykorzystywanych na potrzeby kalkulacji wymogów kapitałowych dla pozycji sekurytyzowanych;
- Wykorzystania różnych czynników ryzyka związanych z pulą bazową oraz, w przypadku braku wystarczająco dokładnych lub wiarygodnych danych na temat puli bazowej, danych zastępczych do oszacowania prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania (PD) i straty z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD);
- Wymagań odnośnie monitoringu działalności oraz praktyk stosowanych przez sprzedawców wierzytelności.

Powyższe zagadnienie na chwilę obecną nie ma większego wpływu na polski sektor bankowy ze względu na brak transakcji sekurytyzacyjnych z transferem ryzyka.

Więcej:

[Projekt Regulacyjnych Standardów Technicznych dotyczący wymagań jakie muszą spełnić instytucje, aby móc korzystać z metody nabytych wierzytelności dla potrzeby kalkulacji wymogów kapitałowych dla ekspozycji objętych sekurytyzacją](#)

Konsultacje w zakresie zmian Wytycznych w sprawie zharmonizowanych definicji i formularzy dla celów planów finansowania instytucji kredytowych

5 marca br. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA) rozpoczął proces konsultacji zmian do Wytycznych w sprawie zharmonizowanych definicji i formularzy dla celów planów finansowania/płynnościowych (funding plans) instytucji kredytowych z 19 czerwca 2014 r. (EBA/GL/2014/04).

Większość z zaproponowanych zmian ma na celu dostosowanie aktualnego raportowania w zakresie planów finansowania do definicji i systematyki stosowanej w sprawozdawczości FINREP, a w konsekwencji redukcję obciążeń regulacyjnych.

Konsultacje trwały do 5 maja 2019 r. Publikacja zmienionych wytycznych jest planowana w drugiej połowie 2019 r., a pierwszym dniem odniesienia dla sprawozdawczości według zaktualizowanych zasad ma być 31 grudnia 2020 r. (raportowanie, tak jak dotychczas będzie odbywało się z częstotliwością roczną).

Więcej:

[Projekt Wytycznych w sprawie zharmonizowanych definicji i formularzy dla celów planów finansowania instytucji kredytowych](#)

Podręcznik wyceny na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

22 lutego 2019 r. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA) opublikował podręcznik dotyczący wycen na potrzeby procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (proces resolution). Publikacja jest skierowana do krajowych i unijnych organów ds. resolution i powstała we współpracy z Jednolitą Radą ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Single Resolution Board, SRB).

Podręcznik zawiera szczegółowe wytyczne i praktyczne wskazówki w zakresie procesu wyceny - zarówno dokonywanej przed podjęciem decyzji o zastosowaniu resolution (tzw. Wycena 1), wyceny na potrzeby wyboru narzędzi resolution (tzw. Wycena 2), jak i wyceny ex-post, tj. po przeprowadzonej likwidacji na potrzeby oceny, czy w procesie resolution nie zostali poszkodowani wierzyciele zgodnie z zasadą „no creditor worse off” (tzw. Wycena 3, gone-concern), przy czym Wycena 2 z uwagi na największy poziom skomplikowania i największy wpływ na proces resolution zajmuje w publikacji pozycję dominującą. Publikacja odnosi się również do zagadnień wspólnych dla wszystkich rodzajów wycen, takich jak data wyceny, wycena wstępna, najlepsze oszacowanie i dopuszczalne zakresy odchyłeń.

W ramach zagadnień charakterystycznych dla Wyceny 2, poruszono takie tematy jak wycena aktywów i zobowiązań (w tym aktywów i zobowiązań warunkowych, aktywów niepracujących), koszty operacyjne, bufor na dodatkowe straty, scenariusze wyceny (utrzymywanie lub zbycie aktywów), wytyczne dla szacowania przepływów pieniężnych oraz wykorzystywane w tym celu stopy dyskontowe w poszczególnych scenariuszach, charakterystyczne aspekty wyceny w zależności od zastosowanego narzędzia resolution, typowe metody wyceny (metoda zdyskontowanych przepływów pieniężnych, metoda wartości rynkowej / wskaźnika rynkowego, metoda skorygowanej wartości księgowej).

Opracowanie podkreśla również kluczową rolę systemu informacji zarządczej w dostarczaniu wysokiej jakości, najbardziej aktualnych danych na potrzeby procesu wyceny i zwraca uwagę na potrzebę zwiększenia gotowości instytucji w tym zakresie już w fazie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Powyższe wiąże się z oczekiwaniem, że instytucje opracują rozwiązania zapewniające organom ds. resolution lub rzeczoznawcom szczegółowe dane na potrzeby wyceny, jednak szczegółowe wytyczne w tym zakresie zostaną opracowane w późniejszym terminie.

Podręcznik stanowi uzupełnienie wydanych Regulacyjnych Standardów Technicznych określających kryteria dotyczące metodyki oceny wartości aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotów (Rozporządzenie delegowane UE nr 2018/345 z 14.11.2017 r.), RTS określających kryteria dotyczące metody wyceny różnicy w traktowaniu w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (rozporządzenie delegowane UE nr 2018/344 z dnia 14 listopada 2017 r.), RTS określających metodyki i zasady dotyczące wyceny zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych (Rozporządzenie delegowane UE nr 2016/1401 z dnia 23 maja 2016 r.)

oraz wybranych postanowień RTS określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odnoszących się do wymagań wobec niezależnych rzeczoznawców (Rozporządzenie delegowane UE nr 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r.).

Więcej:

[Podręcznik wyceny na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji](#)

Wpływ finalnego pakietu reform Bazylea III na kapitał i płynność banków unijnych

20 marca 2019 r. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA) opublikował raport z oceny wpływu wdrożenia finalnego pakietu reformy Bazyla III (przez niektórych nazywanej Bazyleą IV) na adekwatność kapitałową unijnych banków (przy założeniu pełnego wdrożenia postulowanych rozwiązań). Podstawą analizy były dane 123 banków wg stanu na koniec czerwca 2018 r. (w tym 44 banki Grupy 1 oraz 79 banków Grupy 2). W ocenie uwzględniono ostateczne postanowienia reformy Bazyla III w zakresie ryzyka kredytowego, ryzyka operacyjnego, współczynnika dźwigni, korekty wyceny kredytowej (Credit Value Adjustment, CVA), sekurytyzacji oraz progno nadzorczego tzw. output floor (odnoszonego do kwot wyznaczonych według metody standardowej uwzględniającej nowe zasady). Po raz pierwszy pokazano wpływ nowych zasad odrębnie dla metody standardowej i metody wewnętrznych ratingów. W raporcie nie uwzględniono jednak ostatecznego kształtu wymogów z tytułu ryzyka rynkowego (FRTB) opublikowanych w styczniu 2019 r.

Autorzy opracowania szacują, że łączny wpływ Bazylei III na minimalne wymogi kapitałowe w odniesieniu do wskaźnika Tier 1 wzrosło o 19,1% w momencie pełnego wdrożenia (2027 rok), w tym największy wzrost wymogu odnotują duże, aktywne międzynarodowo banki (ca 20,3%). W oszacowaniach uwzględniono efekt liberalizacji wymogów w zakresie wskaźnika dźwigni. **Za największy wzrost minimalnych wymogów kapitałowych odpowiadają nowe zasady w zakresie progno nadzorczego (output floor) oraz wymogi z tytułu ryzyka operacyjnego.**

Całkowity niedobór kapitału wynikający z wdrożenia ostatecznego kształtu reformy Bazyla III oszacowano na 39 mld EUR (z czego większość niedoboru, tj. 31,4 mld EUR przypada na globalne instytucje o znaczeniu systemowym).

Raport stanowi kontynuację wstępnej oceny wpływu reform bazylejskich na banki UE, przeprowadzonej w III kwartale 2018 r. (wg danych na 31.12.2017 r.). Równolegle do ww. badania, na wniosek Komisji Europejskiej EUNB opracowuje bardziej szczegółową wersję oceny wpływu Bazylei III.

Więcej:

[Raport z oceny wpływu wdrożenia finalnego pakietu reform Bazylea III](#)

Zgodność banków europejskich z wymogami w zakresie płynności

W opublikowanym 20 marca 2019 r. przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA) Raporcie w zakresie wymogów płynności za 2 kwartał 2018 r. zaprezentowano wyniki monitorowania i oceny spełniania przez banki obowiązujących obecnie w UE wymogów dotyczących pokrycia płynności krótkoterminowej. **Wyniki przeglądu wskazują na korzystną sytuację płynnościową banków europejskich – wszystkie banki spełniały minimalne normy LCR (ze średnim LCR na 30 czerwca 2018 r. na poziomie 146%). Wyjątkiem są banki Greckie ze średnim poziomem LCR poniżej 100%, co było efektem wykorzystania buforów płynności w czasie ostatniego kryzysu, jaki miał miejsce w tym kraju.**

Na uwagę zasługuje zróżnicowanie państw pod kątem kompozycji bufora płynności: jakkolwiek we wszystkich krajach dominowały aktywa najwyższej płynności i jakości kredytowej (tzw. aktywa poziomu 1), bufor płynności utrzymywany przez banki z państw bałtyckich (Litwa, Łotwa, Estonia) składał się w przeważającej części z gotówki i rezerw w banku centralnym (około 92%), natomiast bufor płynności banków z Cypru, Polski, Rumunii i Słowacji składał się w przeważającej części z papierów wartościowych z wyłączeniem obligacji zabezpieczonych (około 85%).

W opracowaniu zwrócono uwagę na potrzebę wzmocnienia buforów płynnościowych w walucie obcej, w tym przede wszystkim w USD.

Raport półroczny cechuje niższy poziom szczegółowości w porównaniu z raportem rocznym. Analizę przeprowadzono na danych COREP wg stanu na 30 czerwca 2018 r., na próbie 140 banków z 28 państw członkowskich UE i 2 krajów Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (81% aktywów unijnego sektora bankowego). W badaniu uczestniczyły 3 banki z Polski posiadające status instytucji znaczącej systemowo.

Więcej:

[Wyniki monitorowania i oceny spełniania przez banki obowiązujących wymogów dotyczących pokrycia płynności krótkoterminowej](#)

Postępy w ujednolicaniu praktyk nadzorczych w ramach Unii Europejskiej

14 marca 2019 r. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA) udostępnił coroczny raport, podsumowujący proces konwergencji (ujednolicania) praktyk nadzorczych w ramach Unii Europejskiej w roku 2018. W raporcie zawarto porównanie praktyk nadzorczych krajów UE, w tym w zakresie:

- przeglądu i oceny nadzorczej (SREP), w tym oceny modelu biznesowego,
- współpracy w ramach kolegiów nadzorczych,
- powiadomień paszportowych (o zamiarze rozpoczęcia działalności / zamiarze świadczenia usług w ramach jednolitego paszportu) oraz nadzoru nad istotnymi oddziałami instytucji kredytowych,
- przeglądu modeli wewnętrznych,
- polityki wynagradzania,
- podziału zadań pomiędzy bieżącym nadzorem ostrożnościowym a działaniami w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynikającymi z BRRD.

Pomimo ogólnie pozytywnej oceny w zakresie ujednolicania praktyk nadzorczych, raport wskazuje na szereg wyzwań, w szczególności w zakresie niejednolitego podejścia do ocen adekwatności kapitałowej i określania indywidualnych wymogów w zakresie funduszy własnych w ramach Filara II.

Raport zawiera również podsumowanie działań podejmowanych przez EBA w celu promowania jednolitych praktyk nadzorczych.

Więcej:

[Raport podsumowujący proces konwergencji praktyk nadzorczych w UE](#)

Raport na temat trendów konsumenckich 2018-2019

20 lutego 2019 r. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA) opublikował cykliczny raport, podsumowujący trendy w obszarze produktów i usług bankowości detalicznej w latach 2018-2019 (jest to pierwsze wydanie raportu w cyklu dwuletnim, wcześniej publikacja ukazywała się z częstotliwością roczną). Dane na potrzeby raportu zostały dostarczone przez nadzory poszczególnych 28 państw członkowskich oraz przez zewnętrznych interesariuszy (krajowe i unijne stowarzyszenia konsumentów, stowarzyszenia branżowe, Bank Światowy).

W ramach informacji o produktach i usługach bankowości detalicznej, uwzględniono obowiązujące ramy prawne i regulacyjne UE, ewolucję w danej grupie produktów, zaobserwowane trendy, informacje na temat najczęściej powtarzających się skarg oraz najczęstsze problemy związane z produktem lub usługą. Raport przedstawia również wybrane inicjatywy podejmowane przez EUNB i krajowe władze nadzorcze podejmowane w odniesieniu do tych produktów i usług.

Wśród kwestii najbardziej istotnych dla konsumentów, EBA wskazała na:

- rosnący poziom zadłużenia klienta detalicznego, nieodpowiedzialne zadłużanie się, niską jakość procesu oceny zdolności kredytowej,
- zbyt wysokie poziomy pobieranych prowizji i opłat,
- kwestie związane z transgranicznym oferowaniem produktów i usług finansowych,
- kwestie bezpieczeństwa danych oraz cyberbezpieczeństwa,
- potrzebę podnoszenia poziomu wiedzy na temat finansów,
- niedostateczną przejrzystość i jakość udzielanych informacji.

W porównaniu do raportu za 2017 rok, większość identyfikowanych problemów powtórzyła się. Wśród nowych problemów pojawiło się zagadnienie związane z polityką informowania klienta, z listy problemów usunięto natomiast innowacyjność w płatnościach, kredyty w walutach obcych, alternatywnych dostawców usług finansowych.

Więcej:

[Raport na temat trendów konsumenckich 2018-2019](#)

Wyjaśnienia EUNB do zagadnień I-III poruszonych w ramach Grupy Roboczej ds. API PSD2

Dnia 11 marca 2019 roku Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) opublikował wyjaśnienia dotyczące zagadnień, które zostały podniesione i omówione przez uczestników Grupy Roboczej ds. API w ramach PSD2, która spotkała się po raz pierwszy w dniu 21 lutego 2019 roku.

Kwestie te dotyczą praktycznych aspektów niezawodności środowisk testowych, dostosowania funkcjonalności systemów API oraz dostawców kwalifikowanych usług zaufania wydających certyfikaty do celów PSD2.

W styczniu 2019 roku EUNB ustanowił grupę roboczą (WG) ds. API PSD2, składającą się z 30 osób reprezentujących **dostawców usług płatniczych prowadzących rachunek płatniczy (ASPSP)**, **dostawców stron trzecich (TPP)**, systemów API i innych uczestników rynku. Celem grupy jest ułatwienie przygotowania branży do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych w zakresie **silnego uwierzytelniania klientów oraz wspólnej i bezpiecznej komunikacji (RTS)**, a także wspieranie rozwoju interfejsów API w ramach PSD2.

Zadaniem Grupy jest identyfikacja problemów i wyzwań, przed którymi stoją uczestnicy rynku podczas testów i korzystania z interfejsów API w okresie poprzedzającym datę wdrożenia RTS tj. 14 września 2019 r. Grupa została również poproszona o zaproponowanie rozwiązań dotyczących sposobu rozwiązania zidentyfikowanych problemów, które następnie zostaną rozpatrzone przez EUNB i poszczególne organy krajowe.

Pierwsze trzy kwestie, które zostały poruszone, dotyczyły m.in. środowiska testowego, ujednolicenia funkcjonalności i wymogów danych w ramach inicjatyw API oraz wykazu dostawców kwalifikowanych usług zaufania (QTSP) wydających certyfikaty eIDAS dla celów PSD2.

Część uczestników wyraziła obawy dotyczące środowiska testowego, a w szczególności kwestii niezawodności platform testowych, ich intuicyjności oraz szybkości testowania dla dostawców (TPP). Niektórzy uczestnicy byli zdania, że ASPSP powinni umożliwiać przeprowadzenie automatycznego testowania, że specyfikacje API powinny być przygotowywane w formie umożliwiającej odczyt automatyczny oraz że ASPSP powinni zapewniać odpowiednie wsparcie dla TPP.

Ponadto niektórzy uczestnicy wyrazili obawę, że dostawcy usług płatniczych nie są w stanie określić, którzy QTSP znajdujący się na liście QTSP publikowanej przez Komisję Europejską wydają certyfikaty eIDAS PSD2.

EUNB przedstawił wyjaśnienia do każdej z poruszonych kwestii. Odnośnie środowiska testowego wskazał, że ASPSP powinni rozważyć udostępnienie dokumentacji w formacie umożliwiającym automatyczny odczyt w kontekście zminimalizowania nakładów na wsparcie dla każdego z TPP oraz w kontekście postępowania o zwolnienie z opcji fall back. W odniesieniu do listy QTSPs EUNB wskazał, że lista nie określa, czy określony QTSP wydaje certyfikaty eIDAS PSD2 z uwagi na fakt, że właściwe organy nadzoru nie dostarczają takich informacji. **EUNB przedstawił listę 10 QTSP, które wydają certyfikat eIDAS dla celów PSD2 w tym m.in. Krajową Izbę Rozliczeniową S.A.**

Więcej:

[Wyjaśnienia EUNB do zagadnień I-III poruszonych w ramach Grupy Roboczej ds. API PSD2](#)

Wyjaśnienia EUNB do zagadnień IV-VII poruszonych w ramach Grupy Roboczej ds. API PSD2

Dnia 1 kwietnia bieżącego roku Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) opublikował wyjaśnienia do drugiej grupy zagadnień poruszonych i omówionych przez uczestników Grupy Roboczej ds. API w ramach PSD2.

Kwestie te dotyczą wydajności i wsparcia API, dostarczenia wykazu dostawców stron trzecich (TPP) zainteresowanych testowaniem, testowania przez TPP, którzy nie zostali autoryzowani oraz terminów na złożenie wniosków o zwolnienie z opcji fall back obowiązujących w poszczególnych państwach członkowskich.

Uczestnicy poruszyli kwestie związane z wydajnością API udostępnianego przez dostawców usług płatniczych prowadzących rachunek płatniczy (ASPSP). Zgodnie z Artykułem 32 Regulacyjnych Standardów Technicznych w zakresie silnego uwierzytelniania klientów oraz wspólnej i bezpiecznej komunikacji (RTS), ASPSP powinni zapewniać dostępność dedykowanego interfejsu na takim samym poziomie dostępności, wydajności i wsparcia jak dla interfejsu użytkowników. W opinii tych uczestników interfejs dla TPP oraz interfejs użytkownika nie są porównywalne z uwagi, że interfejs użytkownika przetwarza znacznie większe ilości danych. Ponadto zapewnienie całodobowego wsparcia dla interfejsu TPP byłoby dla ASPSP znacznym utrudnieniem. Uczestnicy Ci zasugerowali, że dla interfejsu dedykowanego zamiast obowiązku utrzymywania usług na takim samym poziomie jak dla interfejsu użytkowników, powinny zostać zdefiniowane określone wskaźniki. W ocenie EUNB RTS wyraźnie wskazuje, że dla interfejsu dedykowanego należy zapewnić taki sam poziom dostępności, wydajności oraz wsparcia jak dla interfejsu udostępnianego użytkownikom ASPSP. Z tego względu nie można ustalić określonych wskaźników dostępności dla interfejsów dedykowanych ASPSP.

Ponadto EUNB w odniesieniu do kwestii braku dostępnej listy TPP zainteresowanych testowaniem interfejsów ASPSP podniesionej przez część uczestników, wskazał że pojawiło się na rynku wiele inicjatyw, które mają za zadanie wspierać ASPSP w identyfikacji TPP dostępnych do testowania, jak również ASPSP z udostępnionym do testów interfejsem dedykowanym.

Więcej:

[Wyjaśnienia EUNB do zagadnień IV-VII poruszonych w ramach Grupy Roboczej ds. API PSD2](#)

Zalecenia Europejskich Urzędów Nadzoru w zakresie zarządzania ryzykiem IT i cyberbezpieczeństwa

Na stronie Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EBA) opublikowano komunikat Europejskich Urzędów Nadzoru (ESA) zawierający zestaw zaleceń odnośnie zarządzania ryzykiem IT oraz cyberbezpieczeństwa.

Powyższa publikacja jest odpowiedzią na plan działań mający na celu zwiększenie konkurencyjności i innowacyjności europejskiego sektora finansowego, opublikowany w marcu 2018 roku przez Komisję Europejską.

Na powyższe zalecenia składają się dwa dokumenty:

- Zalecenia w obszarze usprawnień legislacyjnych w zakresie zarządzania ryzykiem IT w sektorze finansowym UE
- Doradztwo w zakresie kosztów i korzyści wynikających ze spójnych ram testowania cyberbezpieczeństwa dla znaczących uczestników rynku i infrastruktur w sektorze finansowym UE

Więcej:

[Zalecenia w obszarze usprawnień legislacyjnych w zakresie zarządzania ryzykiem IT w sektorze finansowym UE](#)

[Doradztwo w zakresie kosztów i korzyści wynikających ze spójnych ram testowania cyberbezpieczeństwa dla znaczących uczestników rynku i infrastruktur w sektorze finansowym UE](#)

ESMA (European Securities and Markets Authority)

Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych opublikował informacje w sprawie progów, poniżej których prospekt emisyjny nie jest wymagany

W dniu 8 lutego 2019 Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) opublikował listę progów, poniżej których prospekt emisyjny nie jest wymagany. Dokument ma na celu zwiększenie przejrzystości zasad w ramach Unii Europejskiej.

Rozporządzenie w sprawie prospektu emisyjnego wyznacza minimalny próg na poziomie 1 mln EUR, jednak państwa członkowskie UE mogą podnieść tę wartość do maksimum, wynoszącego 8 mln EUR z zastrzeżeniem, że podwyższony próg nie zostanie przeniesiony na pozostałych członków (w Polsce obowiązuje próg 2,5 miliona EUR, jednak już emisje powyżej 100 tys. PLN wymagają publikacji uproszczonych materiałów informacyjnych, a emisje pomiędzy 1 mln EUR a 2,5 mln EUR wymagają przygotowania memorandum).

Opublikowana przez ESMA informacja zawiera zestawienie progów oraz dodatkowych wymogów obowiązujących na terenie poszczególnych państw członkowskich, wraz z przepisami krajowymi, uzasadniającymi decyzje o wyborze wyższych wartości progów, a także odniesienia do konkretnych aktów prawnych.

Informacja będzie na bieżąco aktualizowana, jednak z uwagi na możliwe opóźnienia, ESMA rekomenduje pozyskiwanie informacji odnośnie obowiązujących w danym państwie progów bezpośrednio z rozporządzeń krajowych.

Więcej:

[Lista progów](#)

Finalne wytyczne w zakresie ujawniania czynników ryzyka zgodnie z wymogami rozporządzenia w sprawie prospektów emisyjnych

29 marca 2019 r. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) opublikował finalne wytyczne dotyczące sposobu, w jaki właściwe organy krajowe powinny dokonywać przeglądu czynników ryzyka ujawnianych przez emitentów zgodnie z wymogami nowego rozporządzenia w sprawie prospektu emisyjnego.

Zawierająca źródło oczekiwań nadzorczych publikacja może stanowić istotne wsparcie dla emitentów przygotowujących ujawnienia w zakresie czynników ryzyka.

Na przykład, **wytyczne zwracają uwagę na nadmiernie rozbudowane opisy procesu zarządzania ryzykiem, które mogą zawierać intencję łagodzenia postrzegania istotności ryzyka przez czytelników prospektu.** Mówi o tym Rekomendacja 5 stwierdzająca, że w przypadkach, kiedy właściwe ujęcie istotności ryzyka w prospekcie emisyjnym jest zagrożone zniekształceniem wskutek zastosowania sformułowań łagodzących (tj. języka wskazującego na istnienie czynników mitygujących ryzyko, ang. *mitigating language*) organ nadzorczy powinien zakwestionować użycie takiego języka, a w razie potrzeby zażądać, aby osoby odpowiedzialne za prospekt zmieniły sposób ujawnienia czynników ryzyka. I choć użycie języka łagodzącego nie jest co do zasady zabronione, to należy unikać sformułowań nadmiernie lub niewłaściwie łagodzących opis ryzyka. Stosowanie sformułowań łagodzących może ograniczyć postrzeganie przez czytelnika prawdziwego negatywnego wpływu czynnika ryzyka lub prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka, tak że ostatecznie czytelnik prospektu nie ma jasności, czy istnieje jakiegokolwiek istotne ryzyko.

Jako jeden z przykładów ilustrujących ww. zagadnienie, ESMA wskazuje na długi i szczegółowy opis polityki zarządzania ryzykiem. Tam, gdzie obowiązują zasady zarządzania ryzykiem, osoby odpowiedzialne za prospekt emisyjny powinny (ponownie) ocenić istotność ryzyka z uwzględnieniem efektów zastosowania tych

zasad. Jeżeli ryzyko opisane w sekcji dotyczącej czynników ryzyka, pomimo stosowania przez emitenta zasad zarządzania ryzykiem, jest nadal istotne, to prospekt powinien wyraźnie na to istotne ryzyko wskazać.

Sformułowania łagodzące w odniesieniu do czynników ryzyka mogą być używane tylko do zilustrowania prawdopodobieństwa wystąpienia lub spodziewanej wielkości negatywnego wpływu.

ESMA zapowiedziała, że w 2019 r. planuje poświęcić większą uwagę jakości ujawnień w zakresie czynników ryzyka w prospektach emisyjnych oraz na egzekwowanie wymogów w tym zakresie przez właściwe organy krajowe.

Więcej:

[Wytyczne w zakresie ujawniania czynników ryzyka](#)

ESMA przedstawiła wytyczne dotyczące rewizji zapisów EMIR w odniesieniu do obowiązku rozliczania transakcji

Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) opublikował 28 marca 2019 oświadczenie w sprawie wdrożenia rewizji systemu EMIR (EMIR Refit) dla obowiązku rozliczania kontrahentów finansowych i niefinansowych.

Komunikat skierowany jest do wszystkich kontrahentów finansowych i niefinansowych podlegających rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 (EMIR). Zawiera wskazówki dotyczące tego, kiedy muszą ustalić, czy podlegają obowiązkowi rozliczania zgodnie z nowym systemem wprowadzonym przez Refit, a także, kiedy muszą powiadomić ESMA i odpowiedni właściwy organ nadzorczy, że rzeczywiście podlegają obowiązkowi rozliczania.

Więcej:

[Oświadczenie w sprawie rewizji EMIR](#)

Europejskie Urzędy Nadzoru (ESAs) opublikowały końcowe zalecenia w związku ze zmianami wprowadzonymi do dokumentu zawierającego kluczowe informacje dla klienta (KID)

8 lutego 2019 r. Europejskie Urzędy Nadzoru (ESA) opublikowały zalecenia w zakresie wymaganych zmian do dokumentu zawierającego kluczowe informacje (KID) wymaganego zgodnie z Rozporządzeniem w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych z dnia 26.11.2014 r. (PRIIP).

ESA zaleciły, aby na obecnym etapie nie wprowadzać fragmentarycznych zmian, tylko dokonać w 2019 r. kompleksowego przeglądu rozporządzenia PRIIP i dopiero na jego podstawie zaproponować całościowe zmiany.

Więcej:

[Link do zalecenia ESA](#)

Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) wydał wskazówki techniczne odnośnie minimalnej ilości informacji o przejęciu, fuzji lub podziale przedsiębiorstwa

29 marca br. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych opublikował poradę techniczną w zakresie minimalnej zawartości dokumentu zawierającego informacje dotyczące przejęcia, połączenia lub podziału przedsiębiorstwa.

Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie prospektu emisyjnego, w przypadku przejęcia, połączenia lub podziału przedsiębiorstwa, emitent może oferować instrumenty bez publikacji prospektu emisyjnego pod warunkiem, że udostępni inwestorom informacje na temat charakterystyki transakcji oraz jej wpływ na emitenta.

Więcej:

[Wskazówki techniczne odnośnie minimalnej ilości informacji o przejęciu, fuzji lub podziale przedsiębiorstwa](#)

ESMA przedłuża zakaz sprzedaży oraz dystrybucji opcji binarnych na następne 3 miesiące

ESMA wskazała na potrzebę przedłużenia obowiązującego obecnie środka interwencyjnego, którym jest zakaz sprzedaży i dystrybucji opcji binarnych. Zdaniem urzędników nadal istnieją poważne obawy w zakresie ochrony inwestorów detalicznych związane z ofertą opcji binarnych. ESMA zgodziła się zatem na odnowienie środka zapobiegawczego od dnia 2 kwietnia 2019 r. na kolejne 3 miesiące, na warunkach identycznych jak poprzednia decyzja, która zaczęła obowiązywać w dniu 2 stycznia 2019 r. Odnowienie zostało uzgodnione przez Radę ESMA (ESMA's Board of Supervisors) w dniu 14 lutego 2019 r.

Wskazany środek po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym UE zaczął obowiązywać z dniem 2 kwietnia 2019 r. (na okres trzech miesięcy).

Więcej:

[Link do komunikatu ESMA](#)

ESMA wydała opinię w sprawie zasadności i proporcjonalności planowanej interwencji produktowej KNF dotyczącej opcji binarnych

Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) wydał 02.04.2019 r. cztery pozytywne opinie w sprawie środków interwencji produktowej podjętych przez właściwe organy krajowe w Holandii, Polsce i Wielkiej Brytanii. Opinia ESMA stwierdza, że proponowane środki są uzasadnione i proporcjonalne.

Opinia ESMA została wydana w związku z zawiadomieniem Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 27 lutego 2019 r. przekazanym do ESMA, w którym KNF poinformowała o zamiarze podjęcia środków interwencji produktowej zgodnie z art. 42 Rozporządzenia (UE) nr 600/2014 (MIFIR). W zakresie planowanych środków interwencji produktowej KNF znajduje się zakaz wprowadzania do obrotu, dystrybucji oraz sprzedaży opcji binarnych klientom detalicznym w Polsce oraz z terytorium Polski.

Dodatkowo KNF w zawiadomieniu do ESMA poinformowała, że środki interwencji produktowej KNF będą takie same jak środki interwencji produktowej ESMA w sprawie opcji binarnych przyjęte w Decyzjach ESMA Nr (EU) 2018/795, (EU) 2018/1466, (EU) 2018/2064 oraz (EU) 2019/509.

Jak podaje na swojej stronie KNF przewidywany termin wejścia w życie środków interwencji produktowej to 2 lipca 2019 r.

Więcej:

[Link do opinii ESMA](#)

Program prac Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w zakresie oceny ryzyka

Dnia 7 lutego 2019 roku Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych opublikował Program Prac nad Oceną Ryzyka, zapewniając w ten sposób przegląd analitycznych, badawczych oraz statystycznych działań, jakich ESMA podejmie się w 2019 roku.

Program oceny ryzyka ESMA na rok 2019 jest skoncentrowany na dalszym rozwijaniu posiadanych przez ESMA źródeł danych oraz ich analitycznej eksploatacji, z naciskiem na:

- Dane rynkowe – w miarę udostępniania danych rynkowych zebranych na mocy AIFMD, MiFID i EMIR oraz innych, ESMA, we współpracy z właściwymi organami krajowymi finalizuje ramy ich przetwarzania, zarządzania i analizy;
- Monitorowanie ryzyka – ESMA zwiększy swoje możliwości monitorowania ryzyka, generując dane rynkowe oraz wskaźniki ryzyka i metryki oparte o nowe dane; w szczególności 2019 roku ESMA uzupełni dotychczasowe sprawozdania z monitorowania rynku o:
 - rynki instrumentów pochodnych (dane EMIR),
 - alternatywne fundusze inwestycyjne (dane AIFMD),
 - koszty i historyczne wyniki długoterminowych detalicznych produktów inwestycyjnych (UCITS, detaliczne AFI i strukturyzowane produkty detaliczne),
 - pierwszy raport statystyczny z danymi zebranymi na mocy MiFID II;
- Prowadzenie pogłębionych analiz w zakresie kluczowych tematów, tj. płynności rynku, dźwigni stosowanej przez fundusze oraz wpływu innowacji, zwłaszcza w obszarach infrastruktury rynkowej i doradztwa inwestycyjnego;
- ESMA będzie kontynuować działania związane z oceną skutków, uzupełniając program prac regulacyjnych oraz metodykę unijnych testów warunków skrajnych dla kontrahentów centralnych oraz funduszy inwestycyjnych.

Program Prac nad Oceną Ryzyka jest jednym z czterech planów aktywności ESMA, pozostałe to Program Prac Regulacyjnych, Program Prac Nadzorczych oraz Program Prac Konwergencji w Zakresie Nadzoru.

Więcej:

[Program prac ESMA w zakresie oceny ryzyka](#)

Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) opublikował program prac w obszarze regulacji na 2019 rok

Dnia 4 lutego 2019 roku, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) opublikował Program Prac Regulacyjnych na 2019 rok. Program wymienia wszystkie techniczne standardy i porady, do opracowania których zobowiązana została ESMA w nadchodzącym roku.

Wśród planowanych zadań ESMA znalazły się m.in.:

- Regulacyjne standardy techniczne dla technik zarządzania ryzykiem (w ramach rozporządzenia EMIR) dla pozagiełdowych instrumentów pochodnych nierozliczanych w odniesieniu do opcji wewnątrzgrupowych i kapitałowych;
- Doradztwo techniczne w sprawie limitów pozycji zgodnie z art 90 ust 1 MiFID II;

- Zmiany do MiFID RTS 2 dotyczących płynności oraz wielkości rynku obligacji adekwatnych do progów dla poszczególnych instrumentów.

Program Prac Regulacyjnych podzielony jest na trzy części:

- W części I wymieniono mandaty dotyczące standardów technicznych i porad technicznych zawartych we wnioskach legislacyjnych; ESMA rozpocznie prace nad tymi mandatami po przyjęciu właściwych aktów prawnych;
- W część II wskazano pełne odniesienia do obecnie obowiązujących przepisów, o których mowa w programie prac regulacyjnych;
- Załącznik III zawiera odniesienia do wniosków legislacyjnych, które nie zostały jeszcze przyjęte.

Więcej:

[Program prac ESMA na 2019 rok](#)

Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) określił priorytety na 2019 rok w zakresie konwergencji praktyk nadzorczych

Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w dniu 6 lutego 2019 r. opublikował swój coroczny program prac dotyczący konwergencji praktyk nadzorczych (*Supervisory Convergence Work Programme*) na 2019 r., który określa kierunki prac w celu zapewnienia wysokiej jakości regulacji oraz nadzoru na terenie UE poprzez wdrażanie wspólnego zrozumienia i konsekwentne spełnianie wymogów regulacyjnych.

Na rok 2019 Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych określił następujące priorytety w zakresie konwergencji praktyk nadzorczych:

- Zapewnienie konwergencji praktyk nadzorczych w kontekście decyzji Wielkiej Brytanii o wyjściu z Unii Europejskiej;
- Zwiększenie wiarygodności i spójności danych oraz ich wykorzystywania poprzez opracowanie i dalsze wyjaśnianie metodologii sprawozdawczości oraz dostarczanie wytycznych w celu zapewnienia kompletnych i wysokiej jakości danych;
- Dążenie do spójności w stosowaniu MiFID II/MiFIR oraz osiągnięcie wspólnego porozumienia w sprawie pojawiających się wyzwań w zakresie nadzoru w tym obszarze;
- Zapewnienie swobodnego przepływu usług na terenie UE poprzez odpowiednią ochronę inwestorów w kontekście transgranicznego świadczenia usług;
- Wspieranie konwergencji praktyk nadzorczych w dziedzinie innowacji finansowych.

Oprócz powyższych kwestii Urząd będzie kontynuował działania nakierowane na poprawę jakości danych raportowanych w ramach EMIR oraz weryfikację podejrzanych transakcji w celu wykrycia nadużyć na rynku. Realizacja programu prac będzie na bieżąco dostosowywana do pojawiających się nowych wyzwań.

Wdrożenie programu prac w zakresie konwergencji praktyk nadzorczych będzie ściśle monitorowane, a priorytety mogą zostać dostosowane w zależności od ewentualnych zmian w środowisku UE w 2019 r.

Więcej:

[Priorytety ESMA w zakresie konwergencji praktyk nadzorczych](#)

Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych publikuje plan prac w obszarze nadzoru nad repozytoriami transakcji i agencjami ratingowymi na 2019 rok

19 lutego 2019 r. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) opublikował program prac nadzorczych na 2019 r., w którym wskazano obszary objęte szczególną uwagą w ramach kompetencji ESMA w zakresie repozytoriów transakcji (TRs – Trade Repositories), agencji ratingowych (CRAs – Credit Rating Agencies) oraz monitorowania infrastruktury rynkowej krajów trzecich, takie jak centralni kontrahenci z krajów trzecich (TC-CCP) i centralne depozyty papierów wartościowych z krajów trzecich (TC-CSD).

Główne priorytety na 2019 r.

W przypadku agencji ratingowych i przedsiębiorstw TR w UE, ESMA stosuje podejście oparte na ryzyku w celu ustalenia rocznego programu prac nadzoru, biorąc pod uwagę zarówno główne zmiany w poszczególnych branżach jak i specyfikę zarejestrowanych podmiotów. W 2019 r. priorytety nadzorcze będą obejmować:

- Jakość danych dostarczanych przez repozytoria transakcji i dostęp władz nadzorczych do tych danych;
- Prace na planami ciągłości działania, niezawodnością procesów i systemów IT oraz funkcją bezpieczeństwa informacji w ramach podmiotów TR;
- Jakość procesu ratingowego;
- Cyberbezpieczeństwo w agencjach ratingowych;
- Uznawanie CCP z Wielkiej Brytanii w scenariuszu tak zwanego „twardego Brexitu”
- Ocena wniosków o uznanie, jako TC-CCPs i TC-CSD.

Ponadto istnieją obszary, w których występują wspólne problemy w repozytoriach transakcji jak i agencjach ratingowych, w których ESMA będzie prowadzić dalsze prace, w tym kwestie Brexitu, opłaty pobierane przez agencje ratingowe oraz repozytoria transakcji, skuteczność systemów kontroli wewnętrznej oraz wykorzystanie nowych technologii.

Podsumowanie aktywności ESMA w 2018 przez pryzmat najważniejszych punktów:

- Nadzór nad 8 zarejestrowanymi repozytoriami transakcji, 27 zarejestrowanymi i czterema podlegającymi certyfikacji agencjami ratingowymi;
- Nadzór nad poprawą jakości danych zgłaszanych przez repozytoria transakcji za pośrednictwem „Data Quality Action Plan”;
- Badanie procesów ratingowych i ram funkcjonowania agencji ratingowych wraz z opracowywaniem i zatwierdzaniem konkretnych modeli i metodologii stosowanych przez agencje ratingowe;
- Bieżące prace nad planami awaryjnymi opracowanymi przez agencje ratingowe i repozytoria transakcji;
- Nadzór nad korzystaniem przez repozytoria transakcji oraz agencje ratingowe z rozwiązań opartych na chmurze;
- Zakończenie przeglądu systemów pobierania opłat przez agencje ratingowe i repozytoria transakcji wraz z publikacją raportu z wyników tego przeglądu i dalszych działań;
- Nałożenie grzywny w wysokości 495 000 EUR na Danske Bank, Nordea Bank, Svenska Handelsbanken, Swedbank i SEB za niespełnienie wymogów rozporządzenia w sprawie agencji ratingowych dotyczących upoważnienia do wystawiania oceny kredytowej;

- Monitorowanie działań i usług świadczonych przez uznane CC-CCP w UE;
- Gromadzenie danych na temat powiązań i ekspozycji podmiotów UE wobec TC-CCP;
- Analiza potencjalnych zagrożeń związanych z TC-CCP;
- Praca w zakresie komunikacji i przygotowania do uznania brytyjskich CCP oraz CSD w kontekście Brexitu;

Więcej:

[Plan prac ESMA na 2019 i sprawozdanie roczne za 2018 rok](#)

Rada Stabilności Finansowej (FSB, Financial Stability Board)

Wpływ reform sektora finansowego na dostęp małych i średnich przedsiębiorstw do finansowania

25 lutego br. Rada Stabilności Finansowej (FSB) rozpoczęła proces konsultacji w zakresie wpływu reform regulacji sektora finansowego na dostęp małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) do finansowania. Konsultacje stanowią jedno z działań podjętych przez FSB ukierunkowanych na ocenę wpływu reform pokryzysowych na usługi finansowe. Proces konsultacji objął następujące zagadnienia:

- Główne trendy obserwowane w obszarze finansowania MŚP po kryzysie finansowym z 2008 roku oraz przyczyny tych zjawisk;
- Wpływ reformy Bazylea III na finansowanie MŚP i obserwowane różnice pomiędzy jurysdykcjami oraz pomiędzy podmiotami w danej jurysdykcji;
- Wpływ innych reform lub regulacji krajowych na finansowanie MŚP.

Konsultacje trwały do 18 marca 2019 r., a odpowiedzi zostaną opublikowane na stronie internetowej FSB i zostaną uwzględnione w projekcie raportu przygotowywanego przez FSB na czerwcowy szczyt G20. Raport finalny zostanie opublikowany w drugiej połowie 2019 roku.

Wraz z ogłoszeniem konsultacji, FSB opublikowała również podsumowanie prac „okrągłego stołu” zorganizowanego w Amsterdamie w grudniu 2018 r. Spotkanie miało na celu wymianę poglądów na temat najnowszych trendów i czynników wpływających na finansowanie małych i średnich przedsiębiorstw, w tym możliwych skutków, jakie reformy regulacji finansowych mogą mieć na ten segment. W spotkaniu uczestniczyło ponad 35 uczestników zewnętrznych z instytucji finansowych, stowarzyszeń handlowych, agencji ratingowych, ośrodków analitycznych, środowisk akademickich i społeczeństwa obywatelskiego.

Uczestnicy „okrągłego stołu” wskazywali, że dostęp do finansowania i warunków kredytowych uległ ogólnej poprawie w ostatnich latach, a banki pozostają głównymi dostawcami finansowania MŚP. Pomimo, że nowe, innowacyjne formy finansowania (np. platformy peer-to-peer, finansowanie społecznościowe) rozwijają się dynamicznie, obecnie rola tego kredytowania jest niewielka. Dynamika wzrostu kredytów dla MŚP była silna na większości rynków wschodzących, a słabsza w gospodarkach rozwiniętych, w tym ujemna w krajach najbardziej dotkniętych globalnym kryzysem finansowym. Dostęp do finansowania jest wciąż postrzegany jako poważny problem w gospodarkach rozwijających się oraz w przypadku mikroprzedsiębiorstw i firm nowych.

Uczestnicy spotkania zgłaszali obawy, że reforma bazylejska może skutkować podniesieniem przez banki cen kredytu dla MŚP oraz zwiększeniem proporcji zabezpieczonych kredytów dla MŚP, a także zmniejszyć wolumen kredytów dla firm obarczonych większym ryzykiem, w tym w wyniku zmniejszonej kwalifikowalności zabezpieczeń dla celów kalkulacji kapitału regulacyjnego. W tym kontekście niektórzy uczestnicy podnieśli kwestię, czy regulacja zapewnia właściwą równowagę pod względem ogólnych potrzeb w zakresie finansowania MŚP (lawina regulacji powoduje ogólne zwiększenie kosztów działania banków, które są przerzucane na kredytobiorców). Pojawiały się również argumenty, że również zmiany w zakresie rachunkowości (wprowadzenie IFRS9) mogą przyczynić się do skrócenia okresu kredytowania MŚP, żądania większych zabezpieczeń i redukcji podaży w dolnej fazie cyklu gospodarczego. Z kolei reforma w sektorze ubezpieczeń (Solvency II) może spowodować redukcję zainteresowania zakładów ubezpieczeń w inwestowanie w instrumenty oparte na sekurytyzacji kredytów dla MŚP. Oczywiście skala i wpływ negatywnych zjawisk na kredytowanie MŚP zależy od konkretnej jurysdykcji i może być ograniczana na poziomie krajowym (jako przykład wskazano współczynnik wsparcia MŚP zastosowany w Unii Europejskiej).

Niektórzy uczestnicy podkreślali również istotną rolę małych (w tym spółdzielczych) banków w stabilizacji w czasie kryzysu finansowego i wzywali do zapewnienia większej proporcjonalności regulacji, chociaż poglądy były zróżnicowane co do tego, w jaki sposób osiągnąć równowagę między zapewnieniem proporcjonalności i zapewnieniem równych szans wszystkim kredytodawcom. Zwrócono uwagę, że małe banki z silną lokalną obecnością, mogą wykorzystać przewagę w budowaniu długoterminowych relacji i rozpoznaniu potrzeb finansowania MŚP, która prowadzi do innej oceny ryzyka niż ta oparta na twardych danych i modelach statystycznych (w niektórych jurysdykcjach spółdzielcze instytucje kredytowe wspierały finansowanie MŚP i zyskiwały udział w rynku).

Podkreślono potrzebę wzmocnienia procesu gromadzenia informacji w zakresie finansowania MŚP, w celu lepszego zrozumienia zachodzących procesów i relacji.

Więcej:

[Zaproszenie do konsultacji](#)

[Podsumowanie prac „okrągłego stołu”](#)

Przegląd planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków

29 kwietnia 2019 r. Rada Stabilności Finansowej (FSB) opublikowała Raport z przeglądu planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków (*Thematic Review on Bank Resolution Planning*).

Rozpoczęty w II kwartale 2018 roku przegląd miał na celu ocenę stopnia realizacji wytycznych FSB w zakresie efektywnych rozwiązań organizacyjnych dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (*Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*), w tym zaleceń kierowanych w tym zakresie. Ocena obejmowała zarówno globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym (G-SIB), jak i instytucje o znaczeniu systemowym dla danego kraju (D-SIB).

Główne wnioski z raportu:

- Ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały wprowadzone w 16 na 24 jurysdykcji objętych analizą; największe zaawansowanie prac miało miejsce w odniesieniu do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (G-SIB);
- Proporcjonalność w planowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wiązała się najczęściej z dostosowaniem zakresu lub intensywności wymogów, a także określeniem strategii i narzędzi resolution; niektóre jurysdykcje (Unia Europejska, Hongkong, Meksyk) wymagają planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla wszystkich banków, inne tylko dla G-SIB i / lub D-SIB (Brazylia, Chiny, Japonia, Rosja, Singapur, Szwajcaria), podczas gdy kilka jurysdykcji stosuje podejście mieszane, np. obejmujące banki powyżej określonej wielkości aktywów (Stany Zjednoczone) lub inne banki według uznania (Kanada);
- Konieczne są dalsze prace nad wdrażaniem zasad restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do banków znaczących, nie posiadających statusu globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności; głównym wyzwaniem w tym obszarze jest dostosowanie ram resolution do skali i profilu działalności tych banków;
- Konieczne są dalsze prace nad zapewnieniem wykonalności (prawnej i operacyjnej) planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; **wśród istotnych wyzwań wskazano finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wyceny, skuteczną współpracę transgraniczną oraz wymianę informacji pomiędzy poszczególnymi krajami.**

Więcej:

[Raport z przeglądu planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków](#)

Komitety Bazylejski

Przegląd aktualnych praktyk w zakresie proporcjonalności regulacji i nadzoru nad bankami

19 marca 2019 r. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego opublikował wyniki ankiety przeprowadzonej na temat praktyk stosowanych w zakresie proporcjonalności w regulacjach i nadzorze bankowym. Raport podsumowuje odpowiedzi otrzymane od 45 respondentów dotyczące następujących zagadnień:

- Podejścia stosowanego w celu określenia grup banków podlegających różnym wymogom;
- Rodzaju wymogów regulacyjnych i nadzorczych podlegających zróżnicowaniu zgodnie z zasadą proporcjonalności;
- Wyzwań i przeszkód identyfikowanych w związku z operacjonalizacją praktyk w zakresie proporcjonalności;
- Planów w zakresie wprowadzenia nowych lub zmiany obecnych praktyk w zakresie stosowania zasady proporcjonalności.

Wyniki ankiety wskazują, że 75% respondentów stosuje zasadę proporcjonalności, najczęściej wobec określonej grupy banków stanowiących nieistotny udział w aktywach sektora finansowego danego państwa. Wśród kryteriów wykorzystywanych do identyfikacji banków podlegających zróżnicowanym wymogom najczęściej wskazywano zestaw wskaźników finansowych (opartych o sumę bilansową), model biznesowy oraz uznaniową decyzję nadzorczą, przy czym w przeważającej części stosowane były kombinacje kilku kryteriów.

Znaczne zróżnicowanie wystąpiło w zakresie rodzaju wymogów podlegających proporcjonalnemu zastosowaniu, jednak wśród najczęściej wskazywanych był sposób sprawowania nadzoru (intensywność sprawowanego nadzoru, np. liczba inspekcji i zakres nadzoru z za biurką). Znaczna część respondentów wskazywała również na stosowanie zasady proporcjonalności w obszarze sprawozdawczości i ujawnień.

Największe wyzwania związane z zastosowaniem zasady proporcjonalności dotyczyły znalezienia właściwej równowagi pomiędzy zasadą proporcjonalności a zasadą równej konkurencji oraz porównywalnością. Trudności sprawiało również ustalenie kryteriów kwalifikujących do zastosowania uproszczonych wymogów, w tym zapobieganie arbitrażowi regulacyjnemu.

Wyniki ankiety wskazują, że Unia Europejska, w tym Polska nie jest liderem w stosowaniu zasady proporcjonalności (wg ankiety, na którą w ogólny sposób odpowiadali sami nadzorcy a nie nadzorowane podmioty, stosowane przez Polskę zasady proporcjonalności nie odbiegają od unijnych standardów).

Więcej:

[Wyniki ankiety na temat praktyk proporcjonalności w regulacjach i nadzorze bankowym](#)

Komitet Bazylejski proponuje podejście do mapowania ocen agencji ratingowych na wagi ryzyka w metodzie standardowej

30 kwietnia 2019 r. Komitet Bazylejski opublikował Wytyczne dla nadzorców w zakresie podejścia do mapowania ocen agencji ratingowych na wagi ryzyka w metodzie standardowej dla ryzyka kredytowego.

Wytyczne nie ustanawiają nowych wymogów kwalifikowalności ocen agencji ratingowych, tylko przedstawiają wskazówki dla właściwych władz nadzorczych w zakresie oceny adekwatności przypisanej wagi ryzyka względem ocen nadanych przez agencje ratingowe.

Więcej:

[Wytyczne w zakresie podejścia do mapowania ocen agencji ratingowych](#)

Komitet Bazylejski rozpoczął konsultacje w zakresie ujednoliconej wersji standardów w zakresie regulacji i nadzoru nad bankami

9 kwietnia 2019 r. Komitet Bazylejski rozpoczął konsultacje dotyczące ujednoliconej wersji globalnych standardów w zakresie regulacji i nadzoru nad bankami.

Ujednolicone zasady nadzoru mają na celu reorganizację i uporządkowanie w jednym miejscu (na stronie internetowej), istniejących wymogów regulacyjnych w celu zwiększenia ich dostępności, przejrzystości oraz spójnego wdrażania i interpretowania.

Co do zasady prace Komitetu nie miały na celu wprowadzania zmian w istniejących wymaganiach, jednak w toku prowadzonych prac zidentyfikowano pewne niespójności pomiędzy poszczególnymi wymogami Bazylei, a także niejasności, które powinny być zaadresowane poprzez niewielkie zmiany w dokumentach.

Konsultacje będą trwały do 9 sierpnia 2019 r.

Więcej:

[Link do komunikatu BIS](#)

Propozycje Komitetu Bazylejskiego w zakresie podejścia sektorowego dla bufora antycyklicznego

W kwietniu br. Komitet Bazylejski opublikował dokument roboczy dotyczący możliwości zastosowania sektorowego podejścia do stosowania bufora antycyklicznego (*Towards a sectoral application of the countercyclical capital buffer*).

Zgodnie z wnioskami przedstawionymi w dokumencie podejście sektorowe do stosowania bufora antycyklicznego prowadzi do ograniczania nadmiernej akcji kredytowej w segmentach, które faktycznie notują wysokie wzrosty, ograniczając tym samym koszt związany z utrzymaniem bufora antycyklicznego dla całego sektora.

Więcej:

[Dokument roboczy dotyczący możliwości zastosowania sektorowego podejścia do stosowania bufora antycyklicznego](#)

Raport na temat stopnia wdrożenia reformy bazylejskiej

20 marca 2019 r. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego opublikował kolejny półroczny raport na temat wdrożenia reform regulacyjnych Bazylei III „Wdrożenie standardów bazylejskich” wg stanu na 30 czerwca 2018 r. W analizie założono pełne wdrożenie wszystkich elementów reformy Bazylea III, za wyjątkiem znowelizowanych standardów w zakresie ryzyka rynkowego, które przyjęto w styczniu 2019 r.

W porównaniu do poprzedniej analizy (wg stanu na 31.12.2017) wpływ wdrożenia finalnego pakietu reformy Bazylea III na sytuację kapitałową i płynnościową banków objętych analizą nie zmienił się istotnie. Wszystkie banki spełniałyby docelowe wymogi w zakresie kapitału podstawowego CET 1 z uwzględnieniem bufora zabezpieczającego oraz docelowe normy płynności krótkoterminowej (LCR), a ponad 95% również wymóg stabilnego finansowania netto (NSFR). W odniesieniu do Unii Europejskiej, raport przynosi kilka obserwacji takich jak:

- Wskaźniki dźwigni są niższe w Europie w porównaniu z Amerykami i resztą świata. Chociaż różnica zmniejszyła się nieznacznie do końca 2017 r., ponownie wzrosła w pierwszej połowie 2018 r.
- Poziomy LCR w Europie i reszcie świata nadal się zbliżają, NSFR pozostaje niższy w Europie i obu Amerykach.

Więcej:

[Raport na temat stopnia wdrożenia reformy bazylejskiej](#)

Kontakty do autorów Alertu Regulacji Bankowych

Mariusz Śpiewak

Partner – Financial Sector Leader

mariusz.spiewak@pwc.com

Piotr Bednarski

Dyrektor

piotr.bednarski@pwc.com

Dorota Hutny

Starszy Konsultant

dorota.hutny@pwc.com

